

Powiatowa Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych

na lata 2006 – 2015

Krapkowice, luty 2006

Spis treści

Wstęp	3
Rozdział I. Charakterystyka powiatu krapkowickiego	3
1.1. Powiat krapkowicki, położenie i podstawowe dane statystyczne	3
1.2. Zadania powiatu w zakresie pomocy społecznej	6
1.3. Zadania powiatu w zakresie pomocy osobom niepełnosprawnym	7
Rozdział II. Problemy powiatu krapkowickiego	8
2.1. Współpraca podmiotów lokalnej pomocy społecznej	8
2.2. Zjawiska społeczne zagrażające mieszkańcom powiatu	8
2.2.1. Pomoc społeczna	8
2.2.2. Opieka nad dzieckiem i rodziną	9
2.2.2.1. Organizacja opieki w rodzinach zastępczych	9
2.2.2.2. Stacjonarna opieka i wychowanie wobec dzieci i młodzieży wymagających instytucjonalnego wsparcia	9
2.2.2.3. Pomoc w usamodzielnianiu i w integracji ze środowiskiem osobom opuszczającym placówki opiekuńczo – wychowawcze i rodziny zastępcze	10
2.2.2.4. Specjalistyczne poradnictwo i interwencja kryzysowa	10
2.2.2.5. Ośrodek Interwencji Kryzysowej	11
2.2.2.6. Mieszkanie chronione dla osób z terenu więcej niż jednej gminy	11
2.2.3. Niepełnosprawność	12
2.2.4. Bezrobocie	18
2.2.5. Uzależnienia	20
2.2.5.1. Alkoholizm	20
2.2.5.2. Narkomania	21
2.2.6. Starość	21
2.2.7. Przestępczość	22
2.2.8. Uchodźcy	23
Rozdział III. Kierunki rozwoju pomocy społecznej oraz propozycje radzenia sobie z istniejącymi problemami społecznymi	24
3.1. Powiatowy program działań na rzecz osób niepełnosprawnych	24
3.2. Powiatowy program działań na rzecz pomocy dziecku i rodzinie	26
Rozdział IV. Analiza mocnych i słabych stron rzutujących na szanse i zagrożenia w rozwiązywaniu zidentyfikowanych problemów społecznych powiatu krapkowickiego	34
Zakończenie	37

Wstęp

Wraz z reformą administracyjną kraju od 1998 roku w Polsce powstał nowy szczebel administracji - powiat. Powstanie powiatów nie miało naruszać kompetencji i zadań gmin, nie uległo też zmianie finansowanie gmin.

W powiecie powstały nowe struktury w zakresie pomocy społecznej - powiatowe centra pomocy rodzinie. Na poziomie powiatu znalazły się te zadania pomocy społecznej, które przekraczają zakres działania i możliwości gminy, ale których realizacja będzie możliwa i uzasadniona w skali kilku gmin. Możliwości i zasoby gmin w Polsce są bardzo zróżnicowane, wiele dysponuje bardzo skromnym potencjałem, dlatego właśnie potrzebny był powiat, który przejął te zadania rządowe, z którymi pojedyncze gminy nie dałyby sobie rady.

Jednym z istotnych zadań powiatu wynikających z ustawy o pomocy społecznej jest stworzenie ponadgminnej polityki rozwiązywania problemów społecznych - założenia tej polityki winny znaleźć się w Powiatowej Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych.

Polityka społeczna w środowisku lokalnym jest dziedziną, która zajmuje się socjalną działalnością samorządu i pozapaństwowych organizacji pod kątem wyrównywania szans i różnic w położeniu grup mieszkańców najuboższych ekonomicznie. Ogólnie można stwierdzić, że polityka społeczna to ogół działań różnych podmiotów publicznych i organizacji pozarządowych, mających na celu tworzenie ogólnych warunków nauki, pracy, bytu i funkcjonowania we wszystkich dziedzinach życia gospodarczego i społecznego, umożliwiających pełną integrację społeczną w środowisku zamieszkania, w środowisku pracy oraz w społeczeństwie jako całości. Ogromną rolę mają tu do spełnienia organizacje pozarządowe oraz samorząd gminny. Strategia przyjęta do realizacji jest dokumentem otwartym i wraz z upływem czasu, zmiany potrzeb i możliwości będzie wymagać uaktualnienia.

Rozdział I. Charakterystyka powiatu krapkowickiego.

1.1. Powiat krapkowicki, położenie i podstawowe dane statystyczne.

Powiat krapkowicki jest jednym z 11 ziemskich powiatów województwa opolskiego. Od wschodu graniczy z powiatem strzeleckim, od północy z ziemskim opolskim, od zachodu z prudnickim, od południa z powiatem kędzierzyńsko-kozielskim. Głównymi kierunkami gwarantującymi rozwój powiatu są: przemysł, handel, usługi i rolnictwo. Wyróżnia się dobrą infrastrukturą techniczną. W każdej gminie znajdują się specjalnie wyznaczone tereny przeznaczone pod różnego rodzaju inwestycje, które w perspektywie mają tworzyć miejsca pracy. W powiecie jest gęsta i dobrze utrzymana sieć dróg oraz główny węzeł kolejowy z Górnego Śląska na północny zachód Polski. Dużym atutem komunikacyjnym powiatu jest przebiegająca praktycznie przez środek nowo wybudowana autostrada A4 z dwoma węzłami zjazdowymi w Rogowie Opolskim i Gogolinie.

Powiat krapkowicki swoim zasięgiem obejmuje pięć gmin: Gogolin, Krapkowice, Strzeleczki, Walce, Zdieszowice.

Gogolin jest gminą o przemysłowo-rolniczym charakterze. Na jej terenie znajduje się kilkanaście znaczących zakładów, z których największym są ZCW „Górażdże” zatrudniające

wraz ze spółkami zależnymi około 2,5 tys. ludzi i będącym największym płatnikiem w gminnym budżecie.

Gmina Krapkowice jest najludniejszą gminą o specyfice przemysłowej. Na jej terenie umiejscowionych jest najwięcej podmiotów gospodarczych. Do największych należy „Chespa”, Zakłady Papiernicze.

Strzeleccki są gminą rolniczą bez większych zakładów produkcyjnych. Na terenie największym pracodawcą jest CTN „Moszna – Zamek”.

Walce są drugą gminą o rolniczym charakterze. Jednak również tu występuje kilka zakładów zatrudniających okolicznych mieszkańców. Największym zakładem jest firma K&D.

Gmina Zdzeszowice jest drugą pod względem ilości mieszkańców gminy w powiecie. Dominującym charakterem gminy jest przemysł, a tylko niewielka ilość mieszkańców zajmuje się rolnictwem. Największym pracodawcą jak i płatnikiem podatków do budżetu gminnego są Zakłady Koksownicze „Zdzeszowice”, które wraz ze spółkami zależnymi i kooperującymi zatrudniają ponad 4 tys. osób.

Powiat krapkowicki jest usytuowany pomiędzy ośrodkami o dużej koncentracji podmiotów gospodarczych (przemysł, handel, usługi). W niewielkiej odległości znajdują się dwa największe miasta Opolszczyzny: Opole i Kędzierzyn-Koźle.

Powiat krapkowicki ze swoimi 70,6 tys. mieszkańcami plasuje się na siódmym miejscu w województwie, stanowiąc 7% liczby ludności. Większe są powiaty: brzeski, kędzierzyńsko-kozielski, ziemski opolski, nyski, strzelecki. Natomiast mniejsze powiaty to: głubczycki, kluczborski, namysłowski, oleski i prudnicki. 55% Krapkowiczów to mieszkańcy trzech miast, 45% zamieszkuje tereny wiejskie. Analizując lata 1999 – 2004 obserwujemy nieznaczny, stopniowy i stały spadek liczby mieszkańców z 72,3 tys. w 1999 r. do 70,5 tys. w 2004 roku, co daje ponad 2% tendencje spadkową.

Tabela nr 1: Liczba ludności powiatu krapkowickiego (z podziałem na gminy)

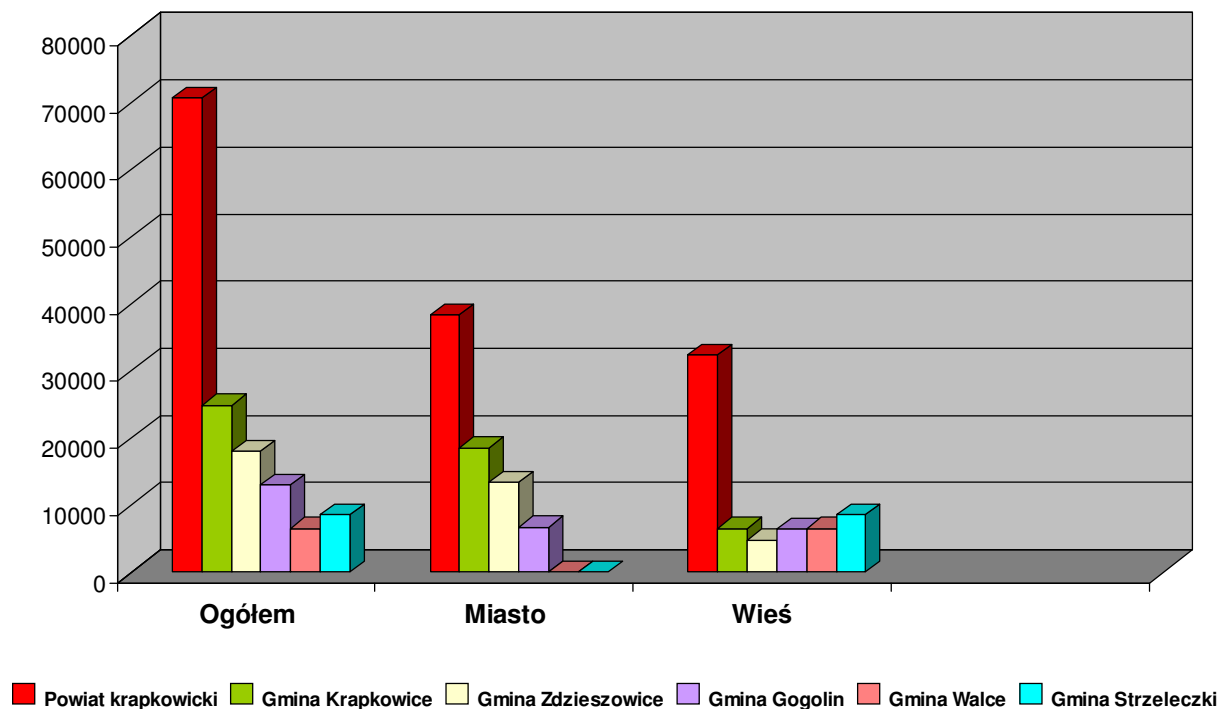
Ludność	Nazwa jednostki					
	Gmina Gogolin	Gmina Krapkowice	Gmina Zdzeszowice	Gmina Strzeleccki	Gmina Walce	Powiat
<i>Miasto</i>	6 600	18 400	13 300	-	-	38 300
<i>Wieś</i>	6 300	6 400	4 700	8 500	6 400	32 300
Ogółem	12 900	24 800	18 000	8 500	6 400	70 600

Źródło: Główny Urząd Statystyczny. Opracowanie własne – stan na 31.12.2003 r.

Powiat krapkowicki obejmuje powierzchnię 440 km², z czego:

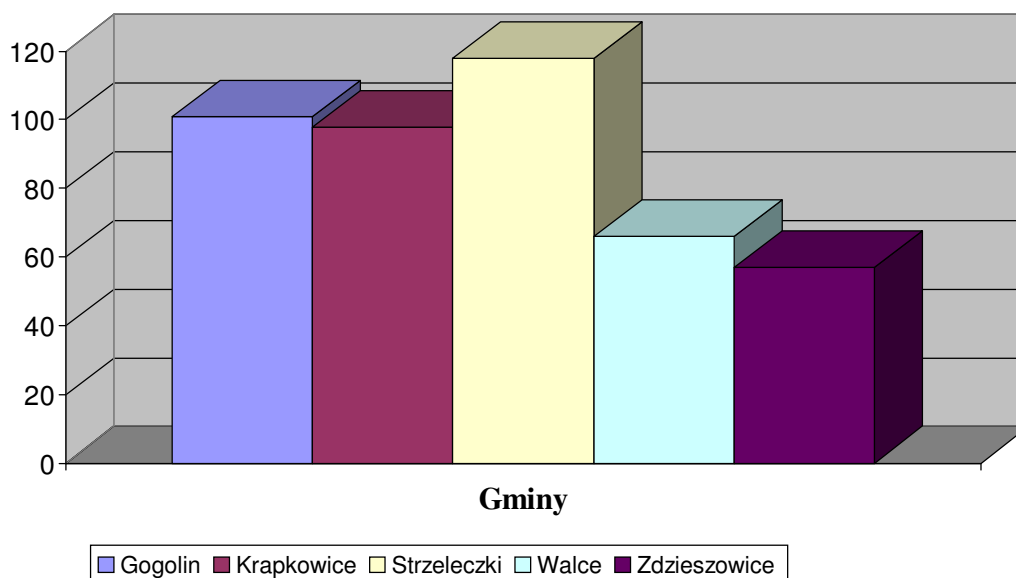
- gmina Gogolin – 101 km²,
- gmina Krapkowice – 98 km²,
- gmina Zdzeszowice – 57 km²,
- gmina Strzeleccki – 118 km²,
- gmina Walce – 66 km².

Wykres nr 1: Liczba ludności powiatu Krapkowickiego (z podziałem na gminy).

Źródło: Główny Urząd Statystyczny. Opracowanie własne.

Wykres nr 2. Powierzchnia gmin wchodzących w skład powiatu.

Źródło: Opracowanie własne na podstawie stron internetowych poszczególnych gmin..

Gęstość zaludnienia wynosi 161 osób na km². Największe zagęszczenie ludności, znacznie przewyższające średnią, jest w gminie Zdzeszowice i Krapkowice, odpowiednio 316 i 253. Najmniejsze zaludnienie na km² poniżej średniej, jest w gminie Strzeleczki i Walce, odpowiednio 72 i 97 osoby.

1.2. Zadania powiatu w zakresie pomocy społecznej

Państwo nie jest w stanie w sposób scentralizowany zadowalająco zaspokajać potrzeb socjalnych. W związku z tym następuje decentralizacja władzy, co oznacza przekazanie jej uprawnień na szczebel organizacji terenowej – samorząd terytorialny, jako podmiot najbliższy socjalnej sytuacji swoich członków, ma najlepsze możliwości szerokiego rozwiązywania ich potrzeb.

Do zadań samorządu terytorialnego należą wszystkie sprawy publiczne o znaczeniu lokalnym, a w szczególności zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty, m.in.: z zakresu zdrowia, oświaty, kultury, pomocy społecznej, utrzymania dróg publicznych, ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego. Szczegółowe zadania dotyczące pomocy społecznej określa ustawa o pomocy społecznej z dnia 12 marca 2004 r. (Dz. U. nr 64, poz. 593 ze zmianami). Analizując ten akt prawny możemy określić, że do podstawowych zadań powiatu należy:

- opracowanie i realizacja powiatowej strategii rozwiązywania problemów społecznych, ze szczególnym uwzględnieniem programów pomocy społecznej, wspierania osób niepełnosprawnych i innych, których celem jest integracja osób i rodzin z grup szczególnego ryzyka;
- prowadzenie specjalistycznego poradnictwa;
- organizowanie opieki w rodzinach zastępczych, udzielanie pomocy pieniężnej na częściowe pokrycie kosztów utrzymania umieszczonych w nich dzieci oraz wypłacanie wynagrodzenia z tytułu pozostawania w gotowości przyjęcia dziecka albo świadczonej opieki i wychowania niespokrewnionym z dzieckiem zawodowym rodzinom zastępczym;
- zapewnienie opieki i wychowania dzieciom całkowicie lub częściowo pozbawionym opieki rodziców, w szczególności przez organizowanie i prowadzenie ośrodków adopcyjno-opiekuńczych, placówek opiekuńczo-wychowawczych, dla dzieci i młodzieży, w tym placówek wsparcia dziennego o zasięgu ponadgminnym, a także tworzenie i wdrażanie programów pomocy dziecku i rodzinie;
- pokrywanie kosztów utrzymania dzieci z terenu powiatu, umieszczonych w placówkach opiekuńczo-wychowawczych i w rodzinach zastępczych, również na terenie innego powiatu;
- przyznawanie pomocy pieniężnej na usamodzielnienie oraz na kontynuowanie nauki osobom opuszczającym placówki opiekuńczo-wychowawcze typu rodzinnego i socjalizacyjnego, domy pomocy społecznej dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych intelektualnie, domy dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży, rodziny zastępcze oraz schroniska dla nieletnich, zakłady poprawcze, specjalne ośrodki szkolno-wychowawcze lub młodzieżowe ośrodki wychowawcze;
- pomoc w integracji ze środowiskiem osób mających trudności w przystosowaniu się do życia, młodzieży opuszczającej placówki opiekuńczo-wychowawcze typu rodzinnego i socjalizacyjnego domy pomocy społecznej dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnej

intelektualnie, domy dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży, rodziny zastępcze oraz schroniska dla nieletnich, zakłady poprawcze, specjalne ośrodki szkolno-wychowawcze lub młodzieżowe ośrodki wychowawcze, mających braki w przystosowaniu się;

- pomoc osobom mającym trudności w integracji ze środowiskiem, które otrzymały status uchodźcy;
- pomoc osobom mającym trudności w przystosowaniu się do życia po zwolnieniu z zakładu karnego;
- prowadzenie i rozwój infrastruktury domów pomocy społecznej o zasięgu ponadgminnym oraz umieszczanie w nich skierowanych osób;
- prowadzenie mieszkań chronionych dla osób z terenu więcej niż jednej gminy oraz powiatowych ośrodków wsparcia, w tym domów dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży, również środowiskowych domów samopomocy i innych ośrodków wsparcia dla osób z zaburzeniami psychicznymi;
- prowadzenie ośrodków interwencji kryzysowej;
- udzielanie informacji o prawach i uprawnieniach;
- szkolenie i doskonalenie zawodowe kadr pomocy społecznej z terenu powiatu;
- doradztwo metodyczne dla kierowników i pracowników jednostek organizacyjnych pomocy społecznej z terenu powiatu;
- podejmowanie innych działań wynikających z rozeznaczonych potrzeb, w tym tworzenie i realizacja programów osłonowych;
- pomoc uchodźcom w zakresie indywidualnego programu integracji oraz opłacanie za te osoby składek na ubezpieczenie zdrowotne określonych w przepisach o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia;
- realizacja zadań wynikających z rządowych programów pomocy społecznej, mających na celu ochronę poziomu życia osób, rodzin i grup społecznych oraz rozwój specjalistycznego wsparcia.

1.3. Zadania powiatu w zakresie pomocy osobom niepełnosprawnym

Zadania obejmujące zakres pomocy osobom niepełnosprawnym określone zostały w ustawie o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych z dnia 28 sierpnia 1997 r. (Dz.U. nr 123, poz. 776 ze zmianami).

Do zadań powiatu należy:

- opracowywanie i realizacja powiatowych programów działań na rzecz osób niepełnosprawnych w zakresie:
 - a) rehabilitacji społecznej,
 - b) rehabilitacji zawodowej i zatrudniania,
 - c) przestrzegania praw osób niepełnosprawnych,
- współpraca z instytucjami administracji rządowej i samorządowej w opracowywaniu i realizowaniu programów,
- podejmowanie działań zmierzających do ograniczenia skutków niepełnosprawności,
- współpraca z organizacjami pozarządowymi i fundacjami działającymi na rzecz osób niepełnosprawnych w zakresie rehabilitacji społecznej i zawodowej tych osób,
- dofinansowanie do:

- a) uczestnictwa osób niepełnosprawnych i ich opiekunów w turnusach rehabilitacyjnych,
- b) sportu, kultury, rekreacji i turystyki osób niepełnosprawnych,
- c) zaopatrzenia w sprzęt rehabilitacyjny, przedmioty ortopedyczne i środki pomocnicze przyznawane osobom niepełnosprawnym na podstawie odrębnych przepisów,
- d) likwidacji barier architektonicznych, w komunikowaniu się i technicznych, w związku z indywidualnymi potrzebami osób niepełnosprawnych,
- e) rehabilitacji dzieci i młodzieży,
- dofinansowanie kosztów tworzenia i działania warsztatów terapii zajęciowej,
- pośrednictwo pracy i poradnictwo zawodowe dla osób niepełnosprawnych, ich szkolenie oraz przekwalifikowanie,
- kierowanie osób niepełnosprawnych, które wymagają specjalistycznego programu szkolenia oraz rehabilitacji leczniczej i społecznej, do specjalistycznego ośrodka szkoleniowo-rehabilitacyjnego lub innej placówki szkoleniowej,
- współpraca z organami rentowymi w zakresie wynikającym z odrębnych przepisów,
- doradztwo organizacyjno-prawne i ekonomiczne w zakresie działalności gospodarczej lub rolniczej podejmowanej przez osoby niepełnosprawne,
- współpraca z właściwym terenowo inspektorem pracy w zakresie oceny i kontroli miejsc pracy osób niepełnosprawnych,
- powołanie powiatowych zespołów d/s orzekania o niepełnosprawności.

Rozdział II. Problemy powiatu krapkowickiego

2.1. Współpraca podmiotów lokalnej pomocy społecznej.

Na terenie powiatu krapkowickiego znajduje się wiele instytucji i organizacji pozarządowych działających na obszarze pomocy społecznej wśród których znajduje się również Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Krapkowicach. Należą do nich instytucje publiczne wykonujące zadania określone ustawami:

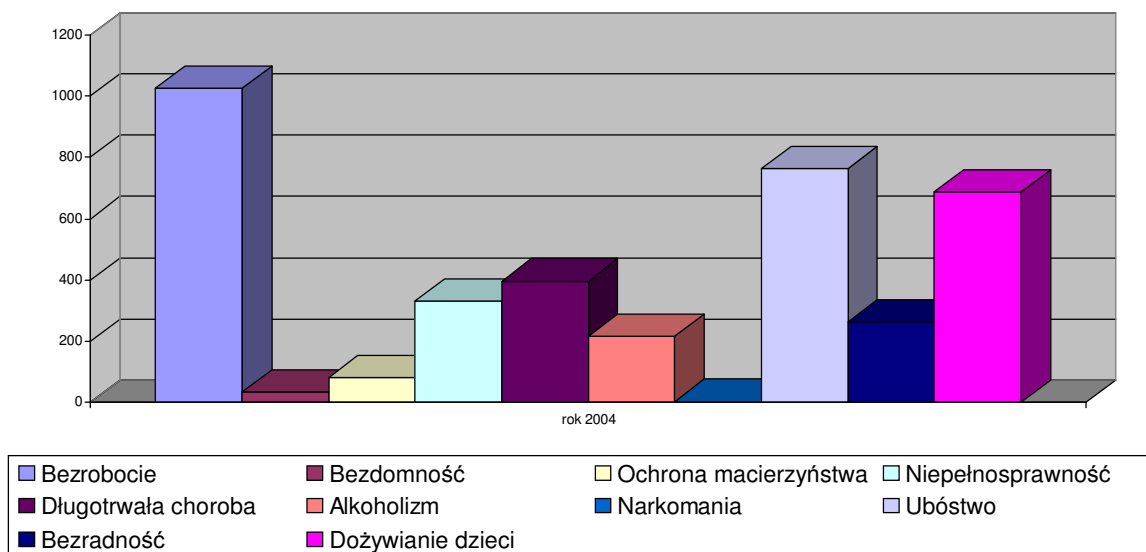
- Ośrodki Pomocy Społecznej,
- Zakład Opiekuńczo - Leczniczy,
- Środowiskowy Dom Samopomocy,
- Warsztat Terapii Zajęciowej,
- Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna,
- Powiatowy Urząd Pracy
- Dom Pomocy Społecznej,
- Komenda Powiatowa Policji

2.2. Zjawiska społeczne zagrażające mieszkańcom powiatu

2.2.1. Pomoc społeczna

Na terenie powiatu krapkowickiego funkcjonuje pięć Ośrodków Pomocy Społecznej realizujących zadania ustawy o pomocy społecznej. Na koniec roku 2004 ze świadczeń tych instytucji łącznie skorzystało 2007 osób wymagających wsparcia, co stanowi ok. 2,84 % ogółu ludności powiatu. Osoby te korzystały z pomocy Ośrodków przede wszystkim z powodów przedstawionych na wykresie nr 3

Wykres nr 3. Ilościowe przedstawienie powodów udzielania pomocy pieniężnej w roku 2004

2.2.2. Opieka nad dzieckiem i rodziną

2.2.2.1. Organizacja opieki w rodzinach zastępczych

W 2004r w ramach tego zadania, zastępczą formą opieki i wychowania objętych było 110 dzieci, umieszczonych w 80 rodzinach zastępczych mieszkających na terenie powiatu krapkowickiego.

63 rodziny zastępcze stanowią osoby spokrewnione z dzieckiem. Wychowuje się w nich łącznie 80 podopiecznych. Pozostałych 17 rodzin, to rodziny niespokrewnione z dzieckiem, w których opiekę znalazło 30 dzieci.

Ogólna suma wydatków przeznaczonych w okresie I–XII 2004r na pomoc pieniężną dla rodzin zastępczych wyniosła 861 433,31 zł, z czego 6 808,20 zł wydatkowano na wypłacenie jednorazowej pomocy pieniężnej niezbędnej rodzinom na pokrycie kosztów związanych z potrzebami przyjmowanego do rodziny dziecka. Pozostała kwota 854 625,11 zł przeznaczona była na bieżącą miesięczną pomoc pieniężną pokrywającą częściowe koszty utrzymania dzieci w rodzinie zastępczej.

2.2.2.2. Stacjonarna opieka i wychowanie wobec dzieci i młodzieży wymagających instytucjonalnego wsparcia

Dzieci częściowo bądź całkowicie pozbawione opieki rodzicielskiej umieszczane są w rodzinach zastępczych bądź w placówkach opiekuńczo – wychowawczych. W pierwszej kolejności dziecko umieszczone jest w rodzinie zastępczej a dopiero wówczas gdy nie ma dla niego kandydatów na rodziców umieszczane jest ono w placówce opiekuńczo–wychowawczej. W związku z tym, że czynione są intensywne starania o pozyskiwanie kandydatów na rodziców

zastępczych (pozyskano 12 kandydatów, którzy są w trakcie szkolenia) zmniejszyła się liczba dzieci umieszczanych w placówkach.

W 2004 roku wydanych zostało 11 postanowień sądowych o umieszczeniu 12 dzieci w placówkach opiekuńczo – wychowawczych, w tym 2 dzieci w Specjalnym Ośrodku Szkolno-Wychowawczym.

W wyniku podjętych działań umieszczono:

- 2 dzieci w Specjalnym Ośrodku Szkolno – Wychowawczym,
- 3 dzieci w Pogotowiu Opiekuńczym.

W przypadku trojga dzieci, na skutek działań podjętych przez pracowników PCPR, Sąd zmienił postanowienia i umieścił je nie w placówkach a w pozyskanych rodzinach zastępczych.

W 3 przypadkach Sąd uchylił wcześniejsze postanowienia o umieszczeniu dzieci w placówce i w zamian ustanowił małoletnim nadzór kuratora.

Nie zrealizowano 1 postanowienia o umieszczeniu małoletniej w placówce opiekuńczo – wychowawczej typu dom dziecka ze względu na brak wolnych miejsc.

2.2.2.3. Pomoc w usamodzielnianiu i w integracji ze środowiskiem osobom opuszczającym placówki opiekuńczo – wychowawcze i rodziny zastępcze.

Pełnoletnim wychowankom opuszczającym rodziny zastępcze, placówki opiekuńczo – wychowawcze oraz młodzieżowe ośrodki szkolno – wychowawcze, przysługuje pomoc na usamodzielnienie w formie pieniężnej i rzeczowej oraz pomoc pieniężna na kontynuowanie nauki. W 2004r. pomoc w procesie usamodzielnienia udzielana była 30 wychowankom. Są to osoby znajdujące się w przedziale wiekowym 18 – 25 lat, które kontynuują naukę w różnych typach szkół.

W tej ogólnej liczbie wychowanków, 22 osoby w przeszłości opuściły rodziny zastępcze, 3 – domy dziecka, 1 – to byli wychowankowie specjalnych ośrodków szkolno-wychowawczych, a 4 – młodzieżowego ośrodka wychowawczego.

Udzielona pomoc miała przede wszystkim charakter finansowy i dotyczyła wypłacania miesięcznej pomocy pieniężnej na kontynuowanie nauki. Łącznie w okresie I – XII/2004r wydatki na ten cel wyniosły 145 760,32 zł.

Ponadto 2 wychowankom, opuszczających rodzinę zastępczą lub dom dziecka, udzielono jednorazowego świadczenia w postaci pomocy pieniężnej na usamodzielnienie w łącznej kwocie 11 347,00 zł. a 3 wychowanków otrzymało pomoc na zagospodarowanie w formie rzeczowej na ogólną sumę 7 000,00zł.

2.2.2.4. Specjalistyczne poradnictwo i interwencja kryzysowa.

W celu realizacji tego zadania tj. organizowania i prowadzenia specjalistycznego poradnictwa w tym rodzinnego dla rodzin naturalnych i zastępczych oraz terapii rodzinnej PCPR wraz z Poradnią Psychologiczno – Pedagogiczną współtworzył Punkt Doradztwa Rodzinnego „Nadzieja,” w którym usługi świadczą, w dużej mierze nieodpłatnie (na zasadzie wolontariatu) tj. godzących się na jednorazowe wynagrodzenie w ramach umowy – zlecenia płatnego na koniec roku kalendarzowego, pedagog, psycholog oraz prawnik. Prowadzone poradnictwo ma charakter dobrowolny, anonimowy i nieodpłatny.

Klientami Punktu są mieszkańcy powiatu krapkowickiego zgłaszający się w odpowiedzi na rozpowszechnioną w lokalnej prasie ofertę lub pod wpływem sugestii pracowników różnych instytucji i znajomych, którzy korzystali wcześniej z usług Punktu.

Z pomocy korzystają zarówno osoby indywidualne (młodzież i dorośli) jak i całe rodziny.

Pomocą psychologiczną objęto 164 osoby, w tym 138 indywidualnych członków rodzin (dorośli i młodzież) w ramach indywidualnych spotkań oraz 8 rodzin (tj. 26 osób) – w ramach sesji rodzinnych:

- z jednorazowej pomocy psychologicznej skorzystało 99 osób. Obejmowała ono w szczególności: wsparcie, porady, konsultacje, psychoedukację, udzielanie określonych informacji,
- dłuższą pomocą psychologiczną objęto:
 - a) 60 osób: w formie krótkoterminowej psychoterapii indywidualnej (dorośli i młodzież),
 - b) 8 rodzin (26 osób): w formie terapii rodzinnej.

Pomocą prawną objęto 75 osób. Ogólnie udzielono 90 porad i konsultacji. Porady dotyczyły głównie prawa rodzinnego, prawa pracy oraz prawa ubezpieczeń społecznych. Poza tym konsultowano sprawy w zakresie świadczeń opieki społecznej, prawa lokalowego, prawa spadkowego, gospodarczego i procesowego. Wielokrotnie wspierano zgłaszające się osoby w opracowywaniu dokumentów procesowych itp.

2.2.2.5. Ośrodek Interwencji Kryzysowej

Od 1 stycznia 2004 roku na terenie powiatu krapkowickiego istnieje Ośrodek Interwencji Kryzysowej. Ośrodek ten o łącznej powierzchni 21 m² składa się z pokoju mieszkalnego, kuchni oraz łazienki. Kompletnie jest umeblowany i wyposażony w sprzęt art. gospod. domowego. Przeznaczony jest dla ofiar przemocy rodzinnej i molestowanym seksualnie. Ma na celu czasową izolację członków rodzin od sprawcy przemocy oraz zapewnienie swoim klientom wsparcia socjalnego, psychologicznego i pedagogicznego. Do tej pory schronienie znalazło tu 14 osób w tym: 5 matek i 9 dzieci będących ofiarami przemocy.

2.2.2.6. Mieszkanie chronione dla osób z terenu więcej niż jednej gminy

W grudniu 2004 roku nastąpiło otwarcie mieszkania chronionego, przeznaczonego dla osób opuszczających placówki opiekuńczo – wychowawcze, placówki resocjalizacyjne i rodziny zastępcze. Mieszkanie to o łącznej powierzchni 21 m² składa się z pokoju mieszkalnego, kuchni oraz łazienki. Kompletnie jest umeblowane i wyposażone w niezbędny sprzęt art. gospodarstwa domowego. Ma na celu zapewnienie przyzwoitych warunków mieszkaniowych na okres czasowy, dla młodych, usamodzielnianych osób, które nie posiadają własnego zaplecza mieszkaniowego, lub zagrożone są powrotem do środowiska patologicznego oraz ma na celu pomoc w integracji ze społecznością lokalną oraz zapobieganie ryzyku wykluczenia społecznego (bezdomność).

W każdej gminie na terenie powiatu krapkowickiego działają świetlice środowiskowe, które prowadzą działalność socjoterapeutyczną, edukacyjną i opiekuńczą dla dzieci i młodzieży.

W ramach swojej działalności świetlice udzielają pomocy w zakresie: dożywiania, pomocy w nauce, organizowania wypoczynku letniego i zimowego, wspierania rodzin wychowanków.

Pomoc rodzinie i dziecku organizowana jest również w ramach działalności *poradni psychologiczno-pedagogicznej*. Do zadań poradni należy w szczególności:

1. wspomaganie wszechstronnego rozwoju dzieci i młodzieży, efektywności uczenia się, nabywania i rozwijania umiejętności negocjacyjnego rozwiązywania konfliktów i problemów oraz innych umiejętności z zakresu komunikacji społecznej,
2. profilaktyka uzależnień oraz innych problemów dzieci i młodzieży, udzielanie pomocy psychologiczno-pedagogicznej dzieciom i młodzieży z grup ryzyka,
3. terapia zaburzeń rozwojowych i zachowań dysfunkcyjnych,
4. wspomaganie wychowawczej i edukacyjnej funkcji rodziny,
5. pomoc uczniom w dokonywaniu wyboru kierunku kształcenia, zawodu i planowania kariery zawodowej,
6. prowadzenie edukacji prozdrowotnej wśród uczniów, rodziców i nauczycieli,
7. pomoc rodzicom i nauczycielom w diagnozowaniu i rozwijaniu potencjalnych możliwości oraz mocnych stron uczniów,
8. wspomaganie wychowawczej i edukacyjnej funkcji szkoły.

Corocznie poradnia obejmuje zasięgiem działania kilkanaście tysięcy dzieci i młodzieży oraz ich rodziców i nauczycieli.

Z ofertą organizacji wolnego czasu dziecku i rodzinie wychodzą *Ośrodki Kultury*, które w ramach swojej działalności proponują udział w różnego rodzaju kołach zainteresowań.

2.2.3. Niepełnosprawność

W powiecie krapkowickim według wyników Narodowego Spisu Powszechnego było 4897 osób niepełnosprawnych 6,9% ogółu ludności, tzn. że co 14 mieszkańców powiatu jest niepełnosprawnym. W porównaniu z innymi powiatami jest to najniższy wskaźnik w województwie.

Większość osób niepełnosprawnych to mieszkańcy miast – 2639, tj. 53,9%. Natomiast na wsi niepełnosprawni stanowią 2258 osób, tj. 46,1%. Jest to wskaźnik porównywalny ze średnią w województwie.

W powiecie krapkowickim, podobnie jak w województwie oraz w całym kraju wśród osób niepełnosprawnych przeważają kobiety, które z liczbą 2488 stanowią 50,9%, w województwie 55,3 tys. tj. 51,8%, a w kraju 52,9%. Natomiast analogiczny odsetek dla mężczyzn wynosi 2409 osób, tj. 49,1%, w województwie 51,5 tys. (48,2%), a w kraju 47,1%.

Osób niepełnosprawnych prawnie jest 3423, tj. 69,9% ogółu niepełnosprawnych w powiecie. Wśród niepełnosprawnych prawnie większość stanowią mężczyźni – 1825 (53,3%). Kobiet jest 1599 (46,7%). Zestawiając inne powiaty Opolszczyzny nasz powiat wyróżnia najniższy współczynnik osób prawnie uznanych za niepełnosprawne w porównaniu do wszystkich niepełnosprawnych. Najwyższy odsetek dotyczy powiatu brzeskiego (80,2%), Opola (80,1%).

Natomiast liczba osób niepełnosprawnych tylko biologicznie wynosi 1474, tj. 30,1%. Wśród tej grupy przeważają kobiety, których jest 890 (60,4%). Liczba mężczyzn wynosi 584, tj. 39,6%. Niepełnosprawni biologicznie w większości są mieszkańcami wsi 787 (53,4%). W miastach żyje 687 osób, tj. 46,6%. Biorąc pod uwagę inne powiaty województwa

opolskiego osób niepełnosprawnych biologicznie w porównaniu do ogółu niepełnosprawnych naszym powiecie jest największy. Najmniejszy odsetek przypada na powiat brzeski (19,8%), miasto Opole (19,9%).

Zarówno na wsi jak i w miastach odsetek kobiet wśród osób niepełnosprawnych tylko biologicznie jest większy niż mężczyzn. Odpowiednio 493 (62,6%) kobiet na wsi i 397 (57,8%) kobiet w mieście. Analogicznie mężczyzn jest 294 (37,4%) na wsi i 290 (42,2%) w mieście.

Nasilanie się wraz z wiekiem natężenia zjawiska niepełnosprawności w powiecie jest bardzo podobne jak w całym województwie opolskim. Najwięcej osób niepełnosprawnych w stosunku do ogółu ludności jest w przedziale 60 lat i więcej. Również w tym przedziale przeważają kobiety nad mężczyznami. Do 60 roku życia więcej jest niepełnosprawnych mężczyzn niż kobiet. Odzwierciedla to stałą prawidłowość demograficzną, gdyż w Polsce więcej rodzi się mężczyzn niż kobiet. Również śmiertelność mężczyzn w przedziale 60 lat i więcej jest wyższa niż wśród kobiet. Większa ilość kobiet podyktowana jest również następną prawidłowością, która odnosi się do długości życia, gdzie kobiety średnio o blisko 10 lat żyją dłużej od mężczyzn.

Poziom wykształcenia osób niepełnosprawnych w powiecie jest zróżnicowany. Wykształcenie tych osób jest na znacznie niższym poziomie niż wśród populacji osób zdrowych i sprawnych. Podobnie jak w województwie wśród osób niepełnosprawnych przeważają te z wykształceniem podstawowym (ponad 51%) i zawodowym 22%. Niewiele jest osób niepełnosprawnych posiadających wykształcenie wyższe. Odsetek ten jest blisko dwa razy niższy niż w województwie: odpowiednio 2,1% powiat, 3,8% województwo. Więcej jest mężczyzn z wyższym oraz średnim wykształceniem. Jest to tendencja odwrotna niż wśród osób sprawnych, gdzie bardziej wykształcone są kobiety. Alarmująco niski jest poziom wykształcenia osób niepełnosprawnych na wsi. Jednak tendencja ta jest porównywalna do poziomu w gronie populacji ludzi zdrowych.

Z przeprowadzonych ankiet i rozmów z osobami niepełnosprawnymi, większość deklaruje, iż utrzymuje się z renty inwalidzkiej lub innych świadczeń (renty socjalne, zasiłki stałe) z pomocy społecznej. Następna znacząca grupa osób utrzymuje się z emerytury. Dużo osób niepełnosprawnych deklaruje, że są na utrzymaniu innych (głównie małżonków, rodziców, rzadziej rodzeństwa i dalszych członków rodzin).

Wśród osób niepełnosprawnych w naszym powiecie aktywnych zawodowo większość stanowią mężczyźni (75%). Grupa biernych zawodowo stanowi 89,6% ogółu osób niepełnosprawnych, wśród których dominują kobiety oraz mieszkańcy wsi.

Natężenie aktywności zawodowej w danej grupie ludności w powiecie określa współczynnik udziału osób aktywnych zawodowo. W przypadku ludności ogółem w powiecie 57% pracuje lub poszukuje pracy, w województwie 54,7%, w kraju 55,5%. Natomiast w zbiorowości osób niepełnosprawnych aktywność zawodowa jest niższa i wynosi: 12,4% powiat, 16,2% w województwie, natomiast w kraju 19,2%. Poziom aktywności zawodowej osób niepełnosprawnych jest ponad 4-krotnie niższy niż ogółu ludności w województwie. Aktywność zawodowa mężczyzn zdecydowanie przeważa i wynosi 18,4%, podczas gdy współczynnik aktywności kobiet wynosi 8,5%. Większą aktywność cechują się mieszkańcy miast 18,3%, niż wsi 9,7%.

Tabela nr 2: Współczynnik aktywności zawodowej ludności ogółem i osób niepełnosprawnych.

Wyszczególnienie	Ludność ogółem [%]			Osoby niepełnosprawne [%]		
	Kraj	Województwo	Powiat	Kraj	Województwo	Powiat
Ogółem	55,5	54,7	57,0	19,2	16,2	12,4
Mężczyźni	62,3	62,3	65,4	24,7	21,3	18,4
Kobiety	49,2	47,7	41,6	14,4	11,5	8,5
Miasta	55,0	55,6	61,3	18,2	17,4	18,3
Wieś	56,3	53,5	38,7	20,5	14,8	9,7

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Na terenie powiatu krapkowickiego na rzecz osób niepełnosprawnych działa:

- Środowiskowy Dom Samopomocy

Podstawowym zadaniem ŚDS jest wieloprofilowa rehabilitacja w zakresie: organizacji całokształtu spraw związanych z życiem osób niepełnosprawnych w środowisku zamieszkania, kształtowania lub przywracania uczestnikom, w miarę możliwości, zdolności do samodzielnego życia we własnym środowisku rodzinnym i społecznym, dążenia do pełnej integracji społecznej osób niepełnosprawnych poprzez ich uczestnictwo w życiu politycznym, kulturalnym i społecznym w środowisku lokalnym.

ŚDS proponuje swoim uczestnikom zajęcia min. z zakresu:

- treningu umiejętności społecznych i samoobsługi: trening kulinarny, umiejętności higienicznych, prowadzenia gospodarstwa domowego, treningi umiejętności praktycznych i technicznych, kontaktów interpersonalnych, aktywności zawodowej, funkcjonowania w grupie i szerszym środowisku społecznym,
- terapii zajęciowej z zakresu: plastyki, haftu, prac technicznych itp.,
- zajęcia teatralne, muzykoterapia, śpiew, taniec,
- rehabilitacja ruchowa, masaże, hydroterapia,
- zajęcia ogrodnicze,
- grupy wsparcia, psychoterapia, terapia indywidualna, rodzinna,
- udział w imprezach kulturalnych, w imprezach okolicznościowych.

- Warsztat Terapii Zajęciowej w Krapkowicach

Jest placówką pobytu dziennego dla osób pełnoletnich, posiadających orzeczenie komisji orzekania o niepełnosprawności ze wskazaniem do terapii zajęciowej, wydane przez odpowiedni organ orzekający.

WTZ prowadzi rehabilitację zawodową i społeczną dla 30 uczestników. Podstawą pracy terapeutycznej i rehabilitacyjnej są ramowe programy terapeutyczne (roczne, miesięczne i tygodniowe) dla poszczególnych pracowni i zespołów w ramach terapii zajęciowej, psychoterapii, fizjoterapii i edukacji zdrowotnej. Zajęcia dla uczestników WTZ prowadzone są w 5 osobowych grupach w 6 pracowniach. W skład struktury organizacyjnej warsztatu wchodzi następujące pracownie: pracownia gospodarstwa domowego, krawiectwa, haftu i tkactwa, plastyczna ze stanowiskiem informatycznym, ceramiczna, prac technicznych (stolarska).

Zakres współpracy określony jest ustawowymi zadaniami, jakie ma wykonywać dana jednostka. Dotyczy również innych działań, które podejmowane są w związku z wynikającymi potrzebami społeczności lokalnej.

Na terenie powiatu krapkowickiego na rzecz osób niepełnosprawnych działają organizacje pozarządowe:

- Polski Związek Niewidomych Koło w Krapkowicach.

Związek zrzesza osoby niewidome i słabo widzące w celu ich społecznej integracji, rehabilitacji, ochrony interesów zawodowych, ekonomicznych i społecznych oraz przeciwdziałania ich dyskryminacji. Powyższe cele realizowane są w szczególności poprzez prowadzenie oraz współdziałanie w prowadzeniu rehabilitacji podstawowej, leczniczej, społecznej i zawodowej niewidomych (prowadzenie własnych ośrodków leczniczo i szkoleniowo – rehabilitacyjnych, organizowanie różnych form rehabilitacji, działania na rzecz zaopatrzenia niewidomych w sprzęt rehabilitacyjny, organizowanie oraz współdziałanie w organizowaniu różnych form działalności kulturalnej i artystycznej niewidomych a także sportu, turystyki i rekreacji, działanie na rzecz zatrudniania niewidomych, organizowanie różnych form kształcenia i szkolenia zawodowego).

- Polski Związek Emerytów, Rencistów i Inwalidów

Związek zrzesza emerytów, rencistów i inwalidów w celu poprawiania ich warunków socjalno- bytowych oraz uczestniczenia w życiu społecznym, organizowania życia kulturalnego emerytów, rencistów i inwalidów, reprezentowania ich interesów wobec organów władzy i administracji publicznej, samorządowej oraz popularyzowania ich problemów wśród społeczeństwa.

- Opolskie Stowarzyszenie na Rzecz Niepełnosprawnych w tym Osób i Rodzin z Chorobą Alzheimera

Celem Stowarzyszenia jest między innymi przybliżanie wiedzy o chorobie Alzheimera, jej leczeniu, zapobieganiu oraz informowanie o prawach i uprawnieniach osób niepełnosprawnych, a także organizowanie na ich rzecz różnych form rehabilitacji społecznej.

Stowarzyszenie to zrzesza ponad 55 członków, dla których prowadzi min.: wykłady i pogadanki na temat choroby Alzheimera i sposobów pielęgnacji i opieki, grupy wsparcia i samopomocy, poradnictwo i pomoc psychologiczną, pomoc rzeczowa (środki pielęgnacyjne itp.).

- Katolickie Stowarzyszenie Niepełnosprawnych w Zdieszowicach

Celem Stowarzyszenia jest:

- a) Pomoc osobom niepełnosprawnym w szczególności dzieciom i młodzieży z takimi schorzeniami jak: mózgowie porażenie dziecięce, zespół Downa, zaniki mięśni, schorzenia uwarunkowane genetycznie.
- b) Przełamywanie barier psychicznej izolacji od społeczeństwa poprzez wyjazdy rekreacyjno – integracyjne, comiesięczne spotkania, popularyzację sportu (mitingi sportowe)
- c) Informowanie o przepisach i prawach dotyczących osób niepełnosprawnych.
- d) Prowadzenie rehabilitacji osób niepełnosprawnych (kinezyterapia ćwiczenia logopedyczne, zajęcia usprawniające).

- Stowarzyszenie Pomocy Rodzinie w Gogolinie

Celem Stowarzyszenia jest udzielanie pomocy finansowej i rzeczowej rodzinom najuboższym oraz rozwijanie, popularyzowanie i prowadzenie praktycznej działalności z dbałością o to, aby działania te służyły pomocą w życiu.

Stowarzyszenie realizuje swoje cele poprzez:

- pomoc w leczeniu (zakup aparatury i sprzętu leczniczego, dostarczanie środków leczniczych chorym),
- pomoc w kształceniu (udzielanie pomocy rzeczowej i finansowej dzieciom z najuboższych rodzin, finansowanie stypendiów dla dzieci wybitnie uzdolnionych, zakup podręczników, opłacanie kolonii, przyznawanie zapomóg),
- działalność szkoleniową, doradczą, profilaktyczną, opiekuńczo – wychowawczą, terapeutyczną oraz informacyjną,
- działalność pomocową na rzecz osób niepełnosprawnych, bezrobotnych, zagrożonych patologiami społecznymi, rodzin dysfunkcyjnych, potrzebujących wsparcia,
- działalność edukacyjną kierowaną do grup zawodowo i społecznie zajmującymi się problemami rodzinnymi, wychowawczymi i pomocowymi.

Dodatkowo w roku 2003 utworzono **Powiatową Społeczną Radę d/s Osób Niepełnosprawnych w Krapkowicach**. Rada powołana została zarządzeniem Starosty Krapkowickiego. Do jej głównych zadań należy przede wszystkim:

- inspirowanie przedsięwzięć zmierzających do integracji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych oraz realizacji praw osób niepełnosprawnych,
- opiniowanie projektów powiatowych programów działań na rzecz osób niepełnosprawnych i wnoszenie wniosków dot. Jego aktualizacji i modyfikacji,
- opiniowanie projektów uchwał i programów przyjmowanych przez radę powiatu pod kątem skutków dla osób niepełnosprawnych. Na rok 2005 Powiatowa Społeczna Rada wyznaczyła sobie cele do realizacji:
 - a) reprezentowanie interesów środowiska osób niepełnosprawnych,
 - b) przeciwdziałanie dyskryminacji osób niepełnosprawnych,
 - c) inicjowanie, opiniowanie i uczestniczenie w pracach legislacyjnych dotyczących warunków życia osób niepełnosprawnych,

Na terenie powiatu krapkowickiego działa również **Powiatowy Zespół d/s Orzekania o Niepełnosprawności** powołany zarządzeniem Starosty Krapkowickiego dnia 29.12.2000r. Zespół realizuje zadania określone w ustawie o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz o zatrudnianiu osób niepełnosprawnych z dnia 27.08.1997r.(Dz. U. Nr 123, poz. 776, z późn. zm.). Natomiast szczegółowe zasady orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności regulują przepisy Rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (dz. U. Nr 139, poz. 1328). W skład powiatowego zespołu wchodzi:

1. przewodniczący;
2. lekarze (11) o specjalnościach: internista (2), chirurg (2), pediatra (2), pediatra-neurolog (1), okulista (1), neurolog (1), psychiatra (1), lekarz medycyny pracy (1);
3. członkowie składów orzekających w szczególności: psycholog (1), pedagog (1), doradca zawodowy (2) i pracownik socjalny (2);
4. obsługa administracyjna (1)

W powiatowych zespołach orzeka się, w co najmniej dwuosobowych składach orzekających (lekarz – jako przewodniczący składu z głosem decydującym oraz członek).

Każdy uczestniczący w składzie orzekającym wydaje własną ocenę (o stanie zdrowia – lekarz, ocenę psychologiczną – psycholog, ocenę sytuacji społecznej – pracownik socjalny, i zawodowej – doradca zawodowy), która stanowi podstawę do dyskusji i ustalenia stopnia niepełnosprawności.

Do kompetencji powiatowego zespołu należy wydawanie orzeczeń o niepełnosprawności osobom, które nie ukończyły 16-tego roku życia, orzeczeń o stopniu niepełnosprawności osobom, które ukończyły 16 lat dla celów pozarentowych, wydawanie orzeczeń o wskazaniach do ulg i uprawnień przysługujących osobom niepełnosprawnym stosownie do naruszonej sprawności organizmu i ograniczeń funkcjonalnych uzasadniających korzystanie z nich oraz wydawanie legitymacji osoby niepełnosprawnej.

W 2004 roku do Powiatowego Zespołu w Krapkowicach wpłynęło 129 wniosków o wydanie orzeczenia o niepełnosprawności oraz 451 wniosków o wydanie orzeczenia o stopniu niepełnosprawności:

1. osoby przed 16-tym rokiem życia – 129 wniosków, w tym w celu:
 - a) uzyskania zasiłku pielęgnacyjnego – 103 wniosków
 - b) uzyskania zasiłku stałego – 26 wniosków
2. osoby powyżej 16-tego roku życia – 451 wniosków, w tym w celu:
 - a) zatrudnienia – 111 wniosków
 - b) szkolenia – 11 wniosków
 - c) uczestnictwa w warsztatach terapii zajęciowej – 6 wniosków
 - d) konieczności zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne i środki pomocnicze – 87 wniosków
 - e) korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji – 85 wniosków
 - f) uzyskania zasiłku pielęgnacyjnego – 119 wniosków
 - g) korzystania z karty parkingowej – 32 wnioski

Jeżeli chodzi o ilość wydanych orzeczeń to w 2004 roku osobom do 16 – tego roku życia wydano 118 orzeczeń o niepełnosprawności, i tak:

- a) orzeczenia o zaliczeniu do osób niepełnosprawnych – 98
- b) orzeczenia o niezaliczeniu do osób niepełnosprawnych – 19
- c) orzeczenia o odmowie ustalenia niepełnosprawności – 1

osobom powyżej 16 – tego roku życia wydano 412 orzeczeń, i tak:

- a) wydane orzeczenia o stopniu niepełnosprawności – 385 orzeczeń
- b) wydane orzeczenia o wskazaniach do ulg i uprawnień – 7 orzeczeń wydane orzeczenia o niezaliczeniu do osób niepełnosprawnych – 13 orzeczeń
- c) wydane orzeczenia o odmowie ustalenia stopnia niepełnosprawności – 7

W 2004 roku wydano ogółem 153 legitymacje osób niepełnosprawnych:

- a) 26 legitymacji wydano osobom przed 16-tym rokiem życia na podstawie ważnych orzeczeń o niepełnosprawności
- b) 73 legitymacje osobom po 16-tym roku życia na podstawie ważnych orzeczeń o stopniu niepełnosprawności

- c) 54 legitymacje wydane na podstawie orzeczeń wydanych przez organy rentowe (KIZ, ZUS, KRUS, MON, MSWiA)

Wszystkie te instytucje wzajemnie ze sobą współpracują działając na rzecz osób i rodzin wymagających wsparcia. Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie często pełni rolę koordynatora realizacji podejmowanych działań.

Dodatkowo w wykonywaniu swoich zadań Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Krapkowicach współpracuje z: Opolskim Urzędem Wojewódzkim, powiatowymi centrami pomocy rodzinie powiatów ościennych, Regionalnym Ośrodkiem Polityki Społecznej, lokalną służbą zdrowia, oświatą.

Cały system, jaki tworzą powyższe jednostki ma na celu skuteczne wspieranie osób i rodzin w przewyciężaniu trudnych sytuacji życiowych, których nie są w stanie pokonać wykorzystując własne środki, możliwości i uprawnienia.

Wsparcie dla osób z zaburzeniami psychicznymi - ośrodek ponad gminny

Na terenie powiatu brak jest dziennych ośrodków wsparcia o zasięgu ponad gminnym w tym dla dzieci i młodzieży ze środowisk problemowych oraz osób z zaburzeniami psychicznymi. Potrzeby w tym zakresie są częściowo niwelowane przez funkcjonujące ośrodki o zasięgu gminnym w tym przez Środowiskowy Dom Samopomocy w Krapkowicach (30 osób - zaburzenia psychiczne), organizacje pozarządowe funkcjonujące w Krapkowicach, Gogolinie i Zdieszowicach oraz Warsztat Terapii Zajęciowej w Krapkowicach (30 osób).

Koszty funkcjonowania powiatowego ośrodka wsparcia dla osób z zaburzeniami psychicznymi pokrywane są z budżetu Wojewody gdyż jest to zadanie zlecone. Idea utworzenia tego typu ośrodka tj. dziennego o zasięgu ponad gminnym z pewnością posiada swoje uzasadnienie jakkolwiek może wydawać się problematyczna w sytuacji istnienia analogicznej jednostki o zasięgu lokalnym tj. ŚDS w Krapkowicach obejmującego oddziaływaniem 30 osób, która de facto ma charakter ponad lokalny.

2.2.4. Bezrobocie

Zjawisko bezrobocia jest obecnie najbardziej palącym problemem dotyczącym znaczną część społeczeństwa naszego kraju. Jest ono odbiciem sytuacji gospodarczej i skutkuje bezpośrednio na nastroje społeczne. Dlatego też rozwiązywanie tego problemu, łagodzenie skutków bezrobocia, które w naszej rzeczywistości jest już zjawiskiem trwałym dotyczy nas wszystkich. Wspólnym wysiłkiem i w ramach ścisłej współpracy przy tworzeniu warunków do powstawania nowych miejsc pracy można ograniczyć to zjawisko.

Ustawowo jednostkami administracyjnymi powołanymi do przeciwdziałania bezrobociu są powiatowe urzędy pracy, wchodzące w skład powiatowej administracji zespolonej i podległe starostom.

W naszym powiecie zadania wynikające z ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 99 poz. 1001) w zakresie obsługi bezrobotnych, osób poszukujących pracy, uprawnionych do zasiłków oraz pracodawców realizuje Powiatowy Urząd Pracy w Krapkowicach.

W ciągu 12 miesięcy 2004 roku do PUP w Krapkowicach zgłosiło się 4296 osób, które uzyskały status osoby bezrobotnej. Wśród nowo rejestrowanych bezrobotnych najliczniejszą grupę bo aż 77,3% stanowią osoby, które powracają po raz kolejny do grona bezrobotnych. W

omawianym okresie 975 osób tj. 22,7% wszystkich zarejestrowanych zgłosiło się do urzędu pracy po raz pierwszy.

Na dzień 31 grudnia 2004 roku 354 osoby bezrobotne posiadały prawo do zasiłku i stanowiły one 11,1 % ogółu bezrobotnych. Wśród osób bezrobotnych zarejestrowanych w PUP w Krapkowicach co 9 osoba ma prawo do zasiłku.

Szansę na znalezienie pracy w dużej mierze zależą od poziomu i rodzaju kwalifikacji. Osoby posiadające wysokie kwalifikacje zawodowe mają mniejsze trudności w znalezieniu nowego zatrudnienia. Również osoby z bardzo konkretnymi kwalifikacjami na poziomie zasadniczej szkoły zawodowej łatwiej znajdują prace. Natomiast osoby posiadające niskie kwalifikacje znajdują się w znacznie trudniejszej sytuacji. Powyższe tendencje przedstawia tabela nr 3.

Tabela nr 3: Współczynnik aktywności zawodowej ludności ogółem i osób niepełnosprawnych.

	Ogółem		Z tego ze szkół									
			Wyższych		Policealnych i średnich zawodowych		Liceów ogólnokształcących		Zasadowych zawodowych		Podstawowe i niepełne podstawowe	
	Liczba	%	Liczba	%	liczba	%	liczba	%	liczba	%	liczba	%
Ogółem	3175	100	139	4,4	507	16	184	5,8	987	31	1358	42,8
W tym kobiety	2042	100	95	4,6	371	18,2	155	7,6	636	31,2	785	38,4

Tabela nr 4: Struktura bezrobotnych według wieku- stan na 31.12.2004 r.

Wiek	Liczba bezrobotnych			
	Ogółem		W tym kobiety	
	Liczba	%	liczba	%
15-17	0	-	0	-
18-24	690	21,7	437	21,4
25-34	821	25,9	587	28,7
35-44	790	24,9	555	27,2
45-54	732	23	432	21,2
55-59	102	3,2	31	1,5
60-64	40	1,3	-	-
Razem	3175	100	2042	100

Z tabeli nr 4 wynika, że cechą charakterystyczną bezrobocia jest wysoki udział ludzi młodych w ogólnej strukturze zarejestrowanych bezrobotnych. Mimo preferowanego przez

urząd kierowania do pracy młodzieży jej sytuacja jest nadal bardzo trudna. Na koniec grudnia 2004 roku najliczniejszą grupą wśród zarejestrowanych bezrobotnych stanowili ludzie młodzi w wieku 25 – 34 lat – 821 osób oraz osoby w wieku 35 – 44 lat – 790 osób. Ww. grupy stanowiły 51% ogółu wszystkich zarejestrowanych.

2.2.5 Uzależnienia.

Negatywne zjawiska społeczne są często konsekwencją braku umiejętności radzenia sobie z problemami i stresem. Uzależnienie jest bardzo ważnym problemem społecznym, którego specyfika wyraża się nie tylko w szczególnym zagrożeniu zdrowia, ale również w zagrożeniu dla bezpieczeństwa i porządku publicznego. Zagrożenie uzależnieniem dotyczy wszystkich grup społecznych bez względu na region, wiek, posiadane wykształcenie, status finansowy, pochodzenie rodzinne, itp.

2.2.5.1 Alkoholizm

Przy Samodzielnym Publicznym Zespole Opieki Zdrowotnej w Krapkowicach działa Poradnia Uzależnień i Współuzależnień od Alkoholu, która udziela porad diagnostycznych, kontrolnych, terapeutycznych oraz prowadzi sesje psychoterapii indywidualnej i psychoterapii grupowej dla osób uzależnionych jak i współuzależnionych.

Terapia grupowa prowadzona jest w oparciu o:

- grupę edukacyjną – realizuje program min. w oparciu o tematy dotyczące wpływu alkoholu na organizm, fazy rozwoju choroby alkoholowej, głód alkoholowy i strategia radzenia sobie z nim oraz psychologiczne mechanizmy uzależnienia,
- grupę destrukcji – realizuje program dotyczący strat w życiu osobistym, rodzinnym, uczuciowym oraz wpływ picia na wykonywanie zadań życiowych,
- grupę After – Care – proponuje terapie ludziom po podstawowym programie leczenia, w tym leczenie poszpitalne,
- grupę pogłębiona – pracuje nad rozbieraniem mechanizmów uzależnienia, oraz wspierania w trzeźwości,
- grupę dla osób współuzależnionych – zajmuje się diagnozą uwikłań współuzależnionych kryzysami. Uczestnicy mogą uzyskać wiedzę na temat współuzależnienia oraz motywację obrony przed destrukcją.

Osoby uzależnione mogą uzyskać również pomoc w Poradni Leczenia Uzależnień działającej przy Niepublicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej w Krapkowicach-Otmęt. W ramach Poradni odbywają się wizyty indywidualne (lekarz, psycholog, instruktor) oraz terapia grupowa, która jest podstawową formą leczenia odwykowego. Aktualnie praca odbywa się w trzech grupach: ustnej, podstawowej, pracy nad tożsamością. Przy gminach działają Gminne Komisje Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych zajmujące się przede wszystkim promowaniem zdrowego stylu życia, zmniejszaniem ilości spożywanego alkoholu przez młodzież, zmniejszaniem ilości nowych przypadków uzależnień, ochroną rodzin przed przemocą domową, również inicjowaniem działań związanych z profilaktyką i rozwiązywaniem problemów alkoholowych.

W szczególności komisje inicjują takie zadania, jak:

- zwiększanie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych,
- udzielanie rodzinom pomocy psychologicznej i prawnej,
- prowadzenie profilaktycznej działalności edukacyjnej i informacyjnej,

- wspomaganie działalności instytucji, stowarzyszeń i osób fizycznych, służącej rozwiązywaniu problemów uzależnień.

W ramach swojej działalności Gminne Komisje Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych corocznie zobowiązane są do tworzenia Gminnych Programów Profilaktyki i Przeciwdziałania Alkoholizmowi, które przyjmowane są przez Rady Gmin.

2.2.5.2. Narkomania.

Zjawisko narkomanii stanowi narastający problem społeczny. Tym bardziej, że obecnie pojawiła się nowa generacja odurzających się – zażywających amfetaminę, palących marihuanę i haszysz, jednak nie wypadających szybko ze swoich ról społecznych.

Pomocy w formie krótkoterminowej terapii osobom uzależnionym od narkotyków i środków odurzających udziela Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna w Krapkowicach wraz z działającym przy niej Punktem Doradztwa Rodzinnego „Nadzieja”.

2.2.6. Starość.

Wzrastające zainteresowanie problematyką starości wiąże się z demograficznym faktem postępującego w coraz szybszym tempie starzenia się społeczeństwa. Znaczenia nabiera pogląd, że starość stanowi tak samo istotny etap życia, jak każdy inny. Poprawienie się warunków bytowania prowadzi do coraz dłuższego życia. Ludzie w starszym wieku wymagają specyficznych form pomocy, których celem jest jak najdłuższe utrzymanie ich we własnym środowisku rodzinnym i sąsiedzkim. Rehabilitacja seniorów zyskuje coraz bardziej na znaczeniu. Analiza kosztów związanych z pielęgowaniem obłożnie chorego człowieka starego wykazała jednoznacznie, że każda forma pomocy przedłużająca okres funkcjonowania w dotychczasowym środowisku jest tańsza od wydatków poniesionych na jego stałą pielęgnację i całodobową opiekę w domu pomocy społecznej. Można to osiągnąć poprzez zapewnienie kompleksowych usług opiekuńczych i rehabilitacyjnych oraz socjalnych w miejscu zamieszkania.

Natomiast osoby wymagające całodobowej opieki, którym nie można zapewnić niezbędnej pomocy w formie usług opiekuńczych mają prawo być umieszczone w domu pomocy społecznej lub w zakładzie opiekuńczo – leczniczym.

Na terenie Powiatu krapkowickiego funkcjonuje:

- **Dom Pomocy Społecznej „Anna”**. Dom przeznaczony jest dla ludzi w podeszłym wieku zarówno kobiet jak i mężczyzn, dysponuje 22 miejscami.
- **Zakład Opiekuńczo-Leczniczy w Górażdżach** – prowadzi całodobową opiekę, obejmującą świadczenia o charakterze pielęgnacyjnym, opiekuńczym i rehabilitacyjnym. Jego głównym zadaniem jest pomoc osobie starszej, chorej i niepełnosprawnej w uzyskaniu maksymalnej sprawności i samodzielności. Opieką zakładu objęte są osoby nie kwalifikujące się do leczenia szpitalnego, ale wymagające stałej, profesjonalnej opieki dla podtrzymania zdrowia i bezpieczeństwa.

2.2.7. Przestępczość

W roku 2004 ujawniono 969 czynów karalnych, z których 164 dokonali nieletni. W porównaniu z latami ubiegłymi obserwuje się tendencję wzrostową o blisko 23,5% w odniesieniu do 2002 roku, a w odniesieniu do czynów popełnionych przez nieletnich wzrost ten jest jeszcze bardziej widoczny i wynosi 36,7%. Pośród popełnionych czynów 470 to czyny kryminalne, 539 to czyny drogowe. W 2004 roku dokonano 249 kradzieży (w tym 30 popełnili nieletni), gdzie 47 dotyczyło kradzieży samochodów. Dokonano 10 rozbojów, 163 włamań, 7 pobić, 2 zabójstwa i 1 gwałt. W całym powiecie krapkowickim nastąpił ogólny wzrost liczby przestępstw. Szczególnie jest to widoczne w stosunku do nieletnich, gdzie wzrost do roku 2003 wyniósł 18,8%. Natomiast spadła liczba nieletnich popełniających te czyny z 146 do 138. wynika z tego, że nieletni dopuszczający się czynów karalnych działają w tzw. „ciągach”. Natomiast spadek liczby nieletnich świadczyć może o tym, że demoralizacja obejmuje coraz mniejsze kręgi.

Obserwuje się powolną lecz stałą tendencję rozwarstwienia społeczeństwa krapkowickiego, gdzie postępującej demoralizacji osób pochodzących z rodzin patologicznych (alkohol, przemoc w rodzinie, rodziny rozbite, bezrobocie), towarzyszy brutalizacja popełnionych przestępstw.

Wskaźnik udziału czynów popełnionych przez nieletnich w stosunku do ogólnej liczby przestępstw stwierdzonych w najważniejszych kategoriach (najwyższy wymiar kary więzienia) przedstawia się następująco;

- rozbój i wymuszenia – 19,3%,
- uszczerbek na zdrowiu – 18,8%,
- narkomania – 19,5%,
- kradzież – 6,6%,
- kradzież z włamaniem – 8,2%.

Najczęściej sprawcami są chłopcy w przedziale wieku 13 – 17 lat, niewiele jest dziewczyn popełniających czyny karalne.

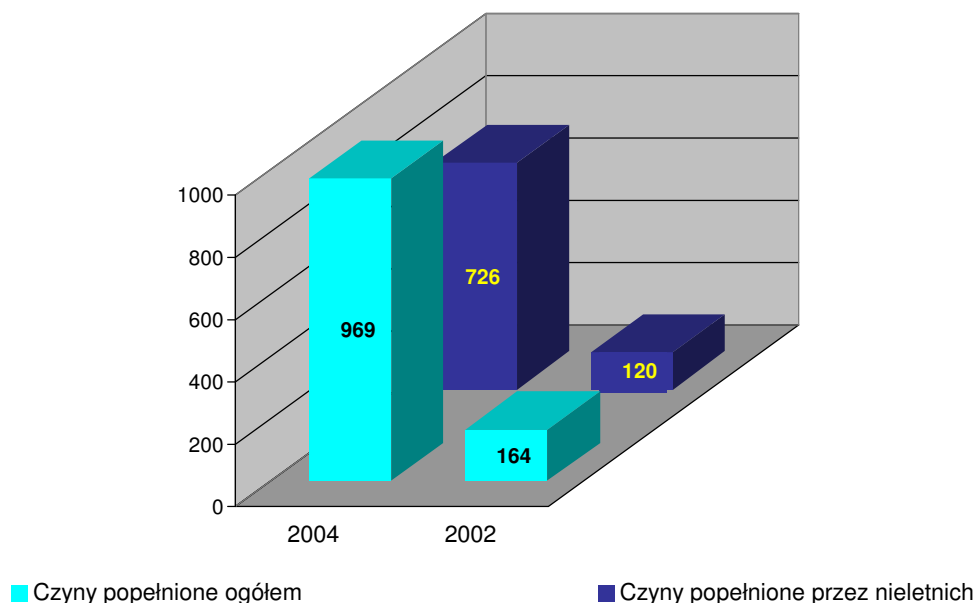
Liczbę czynów karalnych na terenie powiatu krapkowickiego za 2002 i 2004 rok przedstawia wykres nr 4.

W całym 2004 roku funkcjonariusze KPP w Krapkowicach przeprowadzili 852 interwencje domowe, w tym 141 dotyczyło przemocy w rodzinie związanej z tzw. „Niebieską Kartą”. W wyniku przemocy domowej pokrzywdzonych zostało 199 osób, w tym:

- 135 kobiet,
- 7 mężczyzn,
- 33 dzieci do 13 lat,
- 24 młodzież od 13 do 18 lat.

Sprawcami przemocy w 137 przypadkach byli mężczyźni, w 4 kobiety. 118 sprawców było pod wpływem alkoholu, w tym 3 kobiety. Podczas interwencji w miejscu zdarzenia obecnych było 122 dzieci. Przeprowadzono 31 postępowań przygotowawczych związanych z „Niebieską Kartą”.

Wykres nr 4: Liczba popełnionych czynów zabronionych prawem na terenie powiatu krapkowickiego w latach 2002 i 2004

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych z KPP w Krapkowicach

W oparciu o program poprawy stanu bezpieczeństwa w powiecie krapkowickim w 2004 roku Policja realizowała zadania z zakresu prewencji. Przeprowadzono między innymi akcje oznakowywania rowerów, kosiarek i butli gazowych. Dzielnicy przeprowadzili szereg rozmów z mieszkańcami dotyczących sposobu zabezpieczania mienia, unikania zagrożeń związanych z kradzieżami kieszonkowymi, kradzieżami do samochodów. Na terenie Krapkowic zamontowano kamery, które mają poprawić poczucie bezpieczeństwa i zmniejszyć ilość popełnianych przestępstw w miejscu monitoringu. Pewnego rodzaju novum jest fakt zamontowania, z inicjatywy i środków urzędu miasta, kilkunastu kamer w szkole na terenie wokół szkoły podstawowej i gimnazjum w Krapkowicach – Otmęcie.

W odniesieniu do dzieci i młodzieży w szkołach realizowano szereg spotkań prelekcyjnych pn. „Prawo na co dzień”, „Bezpieczny rowerzysta”, „Bezpieczne wakacje”, „Moje Życie bez uniezależnień” oraz „Bezpieczny przedszkolak”, których celem było propagowanie właściwych postaw oraz przestrzeganie przed zagrożeniami czyhającymi na młodych mieszkańców powiatu. Akcje prewencyjne były przeprowadzane przy współpracy i często z inicjatywy szkół, a niekiedy również za pieniądze pochodzące z urzędów gminnych.

2.2.8. Uchodźcy.

Centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach repatriacji, wjazdu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przejazdu przez to terytorium, pobytu na nim i wyjazdu z niego, nadawania statusu uchodźcy i udzielania cudzoziemcom azylu, a także w sprawach związanych z obywatelstwem polskim jest Prezes Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców. Zgodnie z art.1A ust.2 Konwencji Genewskiej z 1951 r.,

uchodzącą jest osoba, która na skutek uzasadnionej obawy przed prześladowaniem z powodu swojej rasy, religii, narodowości, przynależności do określonej grupy społecznej lub z powodu przekonań politycznych przebywa poza granicami państwa, którego jest obywatelem, i nie może lub nie chce z powodu tych obaw korzystać z ochrony tego państwa, albo która nie ma żadnego obywatelstwa i znajdując się na skutek podobnych zdarzeń, poza państwem swojego dawnego stałego zamieszkania nie może lub nie chce z powodu tych obaw powrócić do tego państwa.

Pomoc uchodźcom określona jest w ustawie o pomocy społecznej. Zgodnie z jej przepisami uchodźcy udziela się pomocy mającej na celu wspieranie procesu jego integracji. Pomocy tej udziela starosta właściwy ze względu na miejsce zamieszkania uchodźcy i na jego wniosek.

Pomoc ta obejmuje:

- świadczenia pieniężne na utrzymanie i pokrycie wydatków związanych z nauką języka polskiego,
- opłacanie składki na ubezpieczenie zdrowotne, zgodnie z przepisami powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia,
- specjalistyczne poradnictwo.

Pomoc udzielana uchodźcy jest realizowana w ramach indywidualnego programu integracji, uzgodnionego pomiędzy powiatowym centrum pomocy rodzinie, a uchodźcą. Program ten określa szczegółowo wysokość, zakres i formy pomocy, w zależności od indywidualnej sytuacji życiowej uchodźcy i jego rodziny.

Na terenie powiatu krapkowickiego nie przebywają uchodźcy.

Rozdział III. Kierunki rozwoju pomocy społecznej oraz propozycje radzenia sobie z istniejącymi problemami społecznymi.

3.1. Powiatowy program działań na rzecz osób niepełnosprawnych

Program działania na rzecz osób niepełnosprawnych został kreślony na lata 2006–2015. Został on przyjęty i zaakceptowany przez Społeczną Radę ds. Osób Niepełnosprawnych w Krapkowicach.

Nadrzędnym celem niniejszego programu jest zapewnienie osobom niepełnosprawnym godnego życia od urodzenia do wieku starszego. Cel ten zostanie osiągnięty przez planowanie i dążenie do stworzenia warunków, które zapewniają zaspokojenie potrzeb osób niepełnosprawnych, w kolejnych fazach życia. Wyznaczone cele powinny obejmować wszystkie zaangażowane strony, a działania zainicjowane w tym programie powinny być kontynuowane po jego upływie, natomiast ich efekty oceniane i podsumowywane w przyszłości. Realizacja poniższego programu jest procesem systematycznego zbierania ilościowych i jakościowych informacji na temat programu w aspekcie finansowym i rzeczowym. Poprzez ciągłe monitorowanie programu będzie on w miarę potrzeb przygotowywany w zakresie szczegółowych projektów. Program ten może stanowić bazę do powstawania projektów mających na celu realizację ujętych w nich zadań. Może też stanowić podstawę do aplikowania o środki z PFRON i EFS przez samorządy terytorialne i organizacje pozarządowe. Obszarem objętym niniejszym programem jest powiat krapkowicki, natomiast beneficjentami są osoby niepełnosprawne oraz ich rodziny.

Partnerami w realizacji tego programu będą:

- Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych,
- Administracja rządowa,
- Administracja samorządowa (Starostwo Powiatowe, Ośrodki Pomocy Społecznej, Urząd Pracy)
- Organizacje pozarządowe,
- Kościoły i związki wyznaniowe.

Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Krapkowicach w celu lepszej realizacji programów przyjęło misję, która reklamuje się następująco:

„Powiat krapkowicki – zawsze z myślą o polepszaniu jakości życia osób niepełnosprawnych”

Najistotniejszymi obszarami działania PCPR, które jednocześnie wytyczają kierunki realizacji przyjętego programu są:

Obszar 1. Likwidacja barier architektonicznych.

Kierunki działania:

- a) Zakup i montaż wind dźwigowych przy wjazdach do urzędów, instytucji publicznych i prywatnych.
- b) Wykonanie podjazdów umożliwiających osobom niepełnosprawnym sprawniejsze poruszanie się.
- c) Tworzenie miejsc parkingowych dla osób niepełnosprawnych.
- d) Dostosowanie toalet dla osób niepełnosprawnych.
- e) Wprowadzenie odpowiednich oznakowań:
 - krawężników i schodów,
 - tablice informacyjne.
- f) Zaspokajanie indywidualnych potrzeb osób niepełnosprawnych.

Obszar 2. Likwidacja barier w komunikowaniu się osób niepełnosprawnych.

Kierunki działania:

- a) Podnoszenie świadomości społecznej na temat niepełnosprawności poprzez współpracę z lokalnymi mediami oraz publikację broszur informacyjnych.
- b) Współpraca z lokalnymi samorządami w podejmowaniu działań zmierzających do tworzenia i realizacji programów na rzecz osób niepełnosprawnych.
- c) Zmierzanie do tworzenia klas i grup integracyjnych w szkołach i przedszkolach oraz pracowni rehabilitacyjnych.
- d) Pomoc w uzyskaniu środków niezbędnych do lepszego komunikowania się osób niepełnosprawnych.
- e) Stworzenie systemu monitorowania potrzeb osób niepełnosprawnych.

Obszar 3. Profilaktyka i oświata zdrowotna osób niepełnosprawnych

Kierunki działania:

- a) Zapewnienie dzieciom niepełnosprawnym dostępu do szkół integracyjnych.
- b) Pomoc terapeutyczna osobom niepełnosprawnym.
- c) Kształtowanie w społecznościach lokalnych postaw i zachowań sprzyjających integracji z osobami niepełnosprawnymi.

- d) Wspieranie zaradności osobistej i pobudzenie aktywności społecznej osób niepełnosprawnych.
- e) Wspieranie rodzin, w których występuje problem niepełnosprawności, a w szczególności rodzin z dzieckiem niepełnosprawnym.

Obszar 4. Rozszerzenie zakresu rehabilitacji społecznej

Kierunki działania:

- a) Rehabilitacja społeczna osób niepełnosprawnych na terenie powiatu krapkowickiego.
- b) Wykorzystanie walorów przyrodniczych i klimatycznych powiatu dla działalności rehabilitacyjnej.
- c) Podejmowanie działań zmierzających do ograniczenia skutków niepełnosprawności poprzez:
 - wczesną interwencję do 7-go r.ż.,
 - kompleksową rehabilitację dzieci i młodzieży z różnymi rodzajami niepełnosprawności.
- d) Pomoc w zdobyciu sprzętu rehabilitacyjnego niezbędnego w samodzielnym funkcjonowaniu osób niepełnosprawnych.
- e) Wsparcie psychologiczne, pedagogiczne i prawne osób niepełnosprawnych i ich rodzin

Obszar 5. Inicjatywy z zakresu sportu, kultury, rekreacji i turystyki osób niepełnosprawnych.

Kierunki działania:

- a) Imprezy plenerowe.
- b) Powiatowe konkursy dla osób niepełnosprawnych (malarzkie, taneczne, artystyczne, itp.).
- c) Zawody sportowe.
- d) Wycieczki krajoznawcze.

Obszar 6. Rehabilitacja zawodowa.

Kierunki działania:

- a) Stworzenie warunków do osiągnięcia wyższego poziomu zatrudnienia oraz modernizacja rynku pracy, zwalczanie wszelkich form dyskryminacji z dostępem do zatrudnienia.
- b) Podniesienie jakości działania publicznych służb zatrudnienia.
- c) Upowszechnienie systemu doradztwa zawodowego i informacji zawodowej dla osób niepełnosprawnych.

3.2. Powiatowy program działań na rzecz pomocy dziecku i rodzinie.

Celem polityki społecznej jest tworzenie warunków do budowania zintegrowanego i efektywnego systemu zapobiegania i rozwiązywania problemów społecznych, a w szczególności poprawa bezpieczeństwa socjalnego lokalnej społeczności. Założenia polityki społecznej są definiowane wokół głównych obszarów:

- przeciwdziałania marginalizacji i wykluczeniu społecznemu najsłabszych grup społecznych żyjących w ubóstwie, wynikającym szczególnie z bezrobocia w połączeniu z takimi dysfunkcjami, jak niezaradność opiekuńczo-wychowawcza rodziców, bezdomność, alkoholizm, narkomania,
- rozwoju systemu wsparcia dla osób niepełnosprawnych oraz osób z zaburzeniami psychicznymi,

- rozwoju systemu pomocy dziecku i rodzinie w celu zapewnienia opieki i wychowania dzieciom całkowicie lub częściowo pozbawionym opieki rodziców oraz dzieciom niedostosowanym społecznie,
- wdrażania i koordynacji strategii rozwiązywania problemów społecznych.

Założenia polityki społecznej realizowane mają być poprzez:

- opracowanie i realizację programów zgodnych z celami strategii rozwiązywania problemów społecznych,
- zagwarantowanie udziału organizacji pozarządowych w budowaniu i realizacji systemowych działań na rzecz integracji i wyrównywania szans grup największego ryzyka,
- prowadzenie działań umożliwiających wykorzystanie środków finansowych Funduszy Strukturalnych w oparciu o zasadę partnerstwa i współpracę różnych podmiotów działających na rzecz rozwiązywania problemów społecznych,
- podejmowanie działań profilaktyczno - interdyscyplinarnych, kompleksowych, skoordynowanych na rzecz dzieci i ich rodzin,
- pobudzanie społecznej aktywności ukierunkowane na zaspokajanie potrzeb we własnym zakresie – „od pomocy ku samopomocy”
- specjalistyczne szkolenia kadry pracującej z osobami szczególnego ryzyka.

Zgodnie z obowiązującą ustawą o pomocy społecznej do zadań realizowanych przez powiat m.in. należy:

1. opracowanie i realizacja powiatowej strategii rozwiązywania problemów społecznych,
2. prowadzenie specjalistycznego poradnictwa,
3. zapewnienie opieki i wychowania dzieciom całkowicie lub częściowo pozbawionym opieki rodziców, w szczególności poprzez prowadzenie i organizowanie instytucjonalnych i rodzinnych form opieki zastępczej, a także tworzenie i wdrażanie programów pomocy dziecku i rodzinie,
4. pomoc w integracji ze środowiskiem osób mających trudności w przystosowaniu się do życia po opuszczeniu instytucjonalnych i rodzinnych form opieki, po zwolnieniu z zakładu karnego oraz osobom, które otrzymały status uchodźcy,
5. prowadzenie i rozwój infrastruktury domów pomocy społecznej oraz umieszczanie w nich osób,
6. prowadzenie mieszkań chronionych, ośrodków wsparcia, ośrodków interwencji kryzysowej,
7. szkolenie i doskonalenie kadr pomocy społecznej z terenu powiatu.

Natomiast zgodnie z ustawą z dnia 29.07.2005 o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (D.U. nr 180 poz. 1493) do zadań powiatu należy również tworzenie i prowadzenie ośrodków wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie. Pomoc skierowana ma być przede wszystkim do rodzin dysfunkcyjnych, których liczba ostatnimi czasy systematycznie się zwiększa. Mówiąc o dysfunkcyjności mamy na myśli przede wszystkim brak realizacji podstawowych funkcji rodziny, nieprawidłowości w zaspokajaniu podstawowych potrzeb biologicznych i psychospołecznych członków rodziny, a zwłaszcza dziecka. Proces upadku rodziny wyraźnie widoczny jest w rodzinach długotrwale bezrobotnych. Z nieprawidłowym funkcjonowaniem rodziny wiążą się takie zjawiska, jak alkoholizm, przemoc i znęcanie się nad członkiem rodziny, rozwód lub śmierć rodziców, narkomania, przestępczość, próby samobójcze, ubóstwo, brak właściwej opieki rodzicielskiej i ogólna niezaradność życiowa. W celu skutecznego przeciwdziałania pogłębianiu się kryzysów i narastaniu problemów w rodzinach niezbędne jest utworzenie profesjonalnego, sprawnie funkcjonującego systemu poradnictwa specjalistycznego i wsparcia rodzin. Ustawa o pomocy społecznej określa, iż “Rodzinie mającej trudności w

wypełnianiu swoich zadań oraz dziecku z tej rodziny udziela się pomocy, w szczególności w formie:

1. poradnictwa rodzinnego;
2. terapii rodzinnej (działania psychologiczne, pedagogiczne i socjologiczne mające na celu przywrócenie rodzinie zdolności do wypełniania jej zadań);
3. pracy socjalnej.”

Opracowując program pomocy dziecku i rodzinie Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie wyznaczyło pięć podstawowych obszarów działań:

1. Pomoc rodzinie znajdującej się w sytuacji kryzysowej.
2. Rozwój zastępczych form opieki nad dzieckiem.
3. Pomoc w integracji ze środowiskiem określonym grupom społecznym:
 - a) Pełnoletni wychowankowie instytucjonalnych i rodzinnych form opieki.
 - b) Osoby opuszczające zakłady karne.
 - c) Uchodźcy.
4. Pomoc osobom niepełnosprawnym, przewlekle chorym i osobom w podeszłym wieku.
5. Doskonalenie zawodowe kadr pomocy społecznej.

W każdym z obszarów przedstawiliśmy uzasadnienie do podejmowania działań w tym zakresie. Krótko przyjęliśmy cele do realizacji, metody ich osiągnięcia oraz przewidywane efekty podejmowanych działań.

OBSZAR 1. Pomoc rodzinie znajdującej się w sytuacji kryzysowej.

Uzasadnienie:

Środowisko rodzinne to najważniejsze środowisko wychowawcze w życiu dziecka. Niepokojąca fala zjawisk patologicznych oraz wzrost bezrobocia przyczynia się do powstania wielu sytuacji konfliktowych, których negatywne skutki najbardziej dotyczą dzieci. Skutkuje to powstawaniem zaburzeń w rozwoju dziecka. Objawia się to poprzez agresywne zachowanie, nadpobudliwość, unikanie kontaktów z rówieśnikami lub dorosłymi, trudności w prawidłowej socjalizacji oraz problemy szkolne. Przejawy patologii społecznej są główną przyczyną kierowania dzieci do placówek opiekuńczo-wychowawczych, ośrodków szkolno-wychowawczych i młodzieżowych ośrodków wychowawczych.

Cele do realizacji:

1. Pomoc doraźna w sytuacjach kryzysowych, w tym prawna, psychologiczna, pedagogiczna i socjalna.
2. Upowszechnienie informacji o instytucjach i placówkach świadczących poradnictwo specjalistyczne, w tym rodzinne oraz terapię rodzinną.
3. Rozwój bazy lokalowej i kadrowej poradnictwa specjalistycznego.
4. Zapobieganie zjawiskom patologii społecznej.
5. Utworzenie ośrodka wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie

Metody realizacji:

1. Pomoc psychologiczna realizowana w zakresie:
 - poradnictwa,
 - pomocy psychologicznej dla rodziców i dzieci,
 - pracy socjalnej,
 - prowadzenia terapii rodzinnej.

2. Pomoc prawna realizowana w zakresie:
 - rozwiązywania istniejącego problemu,
 - załatwiania spraw urzędowych.
3. Pomoc pedagogiczna realizowana w zakresie:
 - diagnozy środowiskowej,
 - kontaktów ze szkołą, pedagogiem szkolnym i kuratorem,
 - opieki nad dzieckiem i rodziną,
 - pomocy w ukierunkowaniu działań.
4. Pomoc socjalna realizowana w zakresie:
 - diagnozy środowiska,
 - współpracy z organizacjami pozarządowymi i instytucjami zajmującymi się pomocą dziecku i rodzinie,
 - występowania o pomoc materialną i instytucjonalną,
 - udzielania informacji o instytucjach świadczących pomoc na rzecz rodziny,
 - informowania o możliwościach i perspektywach poprawy stylu życia.
5. Utworzenie w powiatowym ośrodku interwencji kryzysowej punktu konsultacyjnego dla rodzin znajdujących się w sytuacji kryzysowej.
6. Zorganizowanie schronienia dla ofiar przemocy w rodzinie.

Efekty działań:

1. Przywrócenie możliwości prawidłowego funkcjonowania rodziny.
2. Wzrost liczby osób i rodzin objętych wsparciem.
3. Poprawa funkcjonowania rodziny.
4. Pozostawienie dziecka w rodzinie naturalnej.
5. Zmniejszenie nakładów finansowych na pomoc instytucjonalną.

OBSZAR 2. Rozwój zastępczych form opieki nad dzieckiem.

Uzasadnienie:

Zastępcze i rodzinne formy opieki nad dziećmi są najlepszym rozwiązaniem w przypadku, gdy dziecko pozbawione jest możliwości rozwoju w swojej naturalnej rodzinie. Zabezpieczają one w sposób właściwy potrzeby emocjonalne dziecka, między innymi: potrzebę miłości, akceptacji, poczucia bezpieczeństwa. Realizacja tych potrzeb w instytucjonalnych formach opieki jest często bardzo utrudniona. Ponadto wychowywanie w warunkach rodzinnych umożliwia dzieciom pozbawionym opieki własnych rodziców wszechstronne przygotowanie się do samodzielnego, odpowiedzialnego życia.

Cele do realizacji:

1. Zapewnienie dzieciom wychowania w warunkach rodzinnych.
2. Upowszechnianie roli i znaczenia rozwoju rodzinnych, zastępczych form opieki.
3. Wspieranie tworzenia rodzinnych form opieki.
4. Wspieranie powstawania grup wsparcia dla rodzin zastępczych.
5. Utworzenie rodziny zastępczej lub instytucji pełniące funkcje pogotowia rodzinnego.
6. Tworzenie i rozwój infrastruktury rodzin zastępczych zawodowych niespokrewnionych z dzieckiem oraz placówek rodzinnych.

Metody realizacji:

1. Promowanie w prasie lokalnej zastępczych form opieki rodzinnej.
2. Rozwój współpracy lokalnych instytucji działających na rzecz rodziny mającej na celu pozyskiwanie kandydatów do sprawowania zastępczych form opieki.

Efekty działań:

1. Zmniejszenie nakładów finansowych na pomoc instytucjonalną.
2. Zmniejszenie liczby dzieci objętych instytucjonalnymi formami opieki.
3. Przygotowanie do samodzielnego i odpowiedzialnego funkcjonowania w dorosłym życiu dzieci pozbawionych opieki rodziców.

OBSZAR 3. Pomoc w integracji ze środowiskiem określonym grupom społecznym:

1. Pełnoletni wychowankowie instytucjonalnych i rodzinnych form opieki zastępczej.

Uzasadnienie:

Młode pokolenie to przyszłość narodu i polskich rodzin. Inwestowanie w młodych ludzi zwraca się wielokrotnie, pozwala zapobiegać sytuacjom patologicznym i unikać kosztownej walki z ich skutkami.

Ważnym elementem kształtowania się młodych charakterów jest forma spędzania wolnego czasu. Godnym zauważenia wskaźnikiem jest udział dzieci i młodzieży w zajęciach pozaszkolnych. Łatwo zauważyć drastyczny spadek liczby placówek prowadzących zajęcia pozaszkolne i analogiczny spadek dzieci i młodzieży uczestniczących w takich zajęciach. Wiąże się to również z sytuacją wychowanków opuszczających instytucjonalne i rodzinne formy opieki zastępczej, którzy najczęściej pozostawiani są samym sobie, bez możliwości uzyskania pomocy ze strony osób najbliższych.

Działania związane z prowadzeniem działalności wychowawczej i organizowaniem czasu wolnego mają na celu głównie profilaktykę wśród dzieci i młodzieży.

W związku z powyższym istnieje pilna potrzeba takiego kształtowania działań w środowisku dzieci i młodzieży (w tym prawa i profilaktyki), aby przeciwstawiły się one zagrożeniom, z jakimi się stykają.

Cele do realizacji:

1. Pomoc w uzyskaniu zatrudnienia oraz mieszkania.
2. Udzielenie wsparcia w integracji ze środowiskiem lokalnym.
3. Tworzenie kultury pozytywnych wzorów.
4. Podniesienie autorytetu rodziny.
5. Podniesienie świadomości i wiedzy o zagrożeniach związanych z "rozpoczęciem życia dorosłego" oraz sposobach i możliwościach rozwiązywania napotykanym problemom.

Metody realizacji:

1. Utworzenie grupy wsparcia.
2. Pomoc psychologiczna, prawna i socjalna.
3. Tworzenie mieszkań chronionych.

Efekty działań:

1. Nabycie umiejętności samodzielnego radzenia sobie z problemami życia codziennego.

2. Nabycie umiejętności odpowiedzialności i konsekwencji za podejmowane decyzje i działania.
3. Usamodzielnienie się ekonomiczne i społeczne.
4. Nabycie wiedzy o podstawowych zasadach i normach prawidłowego współżycia społecznego.
5. Zmniejszenie nakładów finansowych na pomoc instytucjonalną.

2. Osoby opuszczające zakłady karne.

Uzasadnienie:

Istotnym czynnikiem w postępowaniu z więźniami jest zapewnienie im po odbyciu kary pomocy postpenitencjarnej, przez którą rozumie się działalność państwową i społeczną, której celem jest materialne i psychiczne wspieranie osób opuszczających zakłady karne. Pomoc postpenitencjarna odgrywa istotną rolę w reintegracji tych osób ze społeczeństwem i zapobieganiu w powrotności do przestępstwa.

Cele do realizacji:

1. Stworzenie możliwości "rozpoczęcia wszystkiego od nowa".
2. Pomoc w uzyskaniu zatrudnienia i mieszkania.
3. Oddziaływanie wychowawcze w celu umożliwienia powrotu do normalnego życia i pracy zawodowej.
4. Psychiczne wsparcie w reintegracji ze społeczeństwem i zapobieganie powrotności do przestępstwa.
5. Reintegracja kontaktów z rodziną (żoną, konkubina, dziećmi, czy też rodzeństwem).

Metody realizacji:

1. Pomoc w załatwianiu spraw urzędowych, kontynuowaniu leczenia bądź terapii uzależnień, nauki.
2. Wzajemna współpraca z instytucjami udzielającymi wsparcia również osobom opuszczającym zakład karny.
3. Kontaktowanie zainteresowanych z tymi instytucjami, pracodawcami, organizacjami pozarządowymi.
4. Zorganizowanie prac na rzecz społeczności lokalnej – w formie wolontariatu.

Efekty działań:

1. Pokonanie wstydu z powodu popełnionego czynu i lęku przed odrzuceniem budzącego się poczucia winy.
2. Pobudzenie i utrwalenie poczucia odpowiedzialności za własne czyny.
3. Usamodzielnienie się ekonomiczne i społeczne.
4. Wyznaczenie celów i priorytetów oraz systematyczne dążenie do ich osiągnięcia.

3. Uchodźcy.

Uzasadnienie:

Pomoc udzielana uchodźcom ma na celu wspieranie procesu ich integracji ze środowiskiem lokalnym. Udzielanie tej pomocy odbywa się poprzez realizację indywidualnego programu integracji, uzgodnionego między organem pomocy udzielającym, a uchodźcą. Program ten w ogólnym zarysie określać powinien zakres i formy pomocy, w zależności od indywidualnych potrzeb i sytuacji życiowej uchodźcy i jego rodziny.

Cele do realizacji:

1. Uzyskanie stałego miejsca zamieszkania.
2. Uzyskanie zatrudnienia, poprzez aktywność własną oraz w kontakcie z Powiatowym Urzędem Pracy.
3. Udzielanie wsparcia w adaptacji w nowym środowisku i własnym rozwoju.
4. Udzielanie wsparcia finansowego.

Metody realizacji:

1. Sporządzenie indywidualnego programu integracji.
2. Specjalistyczne poradnictwo psychologiczne, prawne i socjalne.
3. Prowadzenie z uchodźcą pracy socjalnej.
4. Wspieranie w wytrwaniu w dochodzeniu do wyznaczonych celów.
5. Przyznawanie i wypłacanie świadczeń.

Efekty działań:

1. Usamodzielnienie się ekonomiczne i społeczne.
2. Nawiązanie pozytywnych relacji ze społecznością lokalną.

OBSZAR 4. Pomoc osobom niepełnosprawnym, przewlekle chorym i osobom w podeszłym wieku.

Uzasadnienie:

Problematyka starzenia się ludności, potrzeby starszego pokolenia i specyfika starości jako fazy życia to jeden z głównych nurtów polityki społecznej. Rozwiązywanie problemów społecznych ludzi starych wymaga ze strony polityki społecznej planowych, długookresowych, realizowanych zwłaszcza na szczeblu lokalnym działań, uwzględniających postępujące wewnętrzne zróżnicowania kategorii ludzi starych. Lokalna polityka społeczna wobec ludzi starych to różne przejawy aktywności na rzecz osób starszych realizowane na terenie działania samorządu terytorialnego w ramach jego zadań zleconych i własnych oraz inicjatyw lokalnych. Szczebel lokalny z kilku powodów jest ważny w polityce społecznej wobec ludzi starych:

1. jeżeli starość zaczyna się wraz z przekroczeniem wieku emerytalnego, to podstawowym obszarem aktywności człowieka starego jest rodzina i środowisko lokalne;
2. dobra polityka społeczna wobec ludzi starych powinna być zróżnicowana w zależności od miejsca ich zamieszkania, od struktury rodziny, od struktury demograficznej społeczności lokalnej, itp.;
3. dobra znajomość lokalnych potrzeb i społecznego potencjału, który jest do dyspozycji, daje szansę na bardziej racjonalną (również bardziej efektywną ekonomicznie) politykę społeczną.

Cele do realizacji:

1. Diagnoza sytuacji osób niepełnosprawnych, przewlekle chorych i osób w podeszłym wieku.
2. Zaspokajanie potrzeb ludzi starych, ekonomicznie najslabszych i znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji.
3. Tworzenie optymalnych, humanistycznych warunków życia dla ludzi starszych oraz stwarzanie możliwości korzystania przez nich z życia w maksymalnym (relatywnie do stanu zdrowia i wieku) stopniu.

4. Integracja ze środowiskiem lokalnym osób niepełnosprawnych, przewlekle chorych i osób w starszym wieku.
5. Zapobieganie osamotnieniu i izolacji.
6. Podniesienie standardu i kompleksowości usług opiekuńczych.
7. Zapewnienie kompleksowych usług opiekuńczo-rehabilitacyjnych i socjalnych w miejscu zamieszkania.

Metody realizacji:

1. Utworzenie ośrodka usług opiekuńczo-rehabilitacyjnych.
2. Utworzenie gminnych stacji opieki.
3. Podniesienie standardu warunków mieszkalnych w istniejącym domu pomocy społecznej.
4. Utworzenie dziennego domu pomocy dla osób starszych – “klub seniora”.
5. Utworzenie grup wsparcia osób starszych.
6. Udzielanie specjalistycznego poradnictwa (poradnictwo geragogiczne).

Efekty działań:

1. Umożliwienie jak najdłuższego utrzymania człowieka w jego własnym środowisku.
2. Obniżenie kosztów finansowych związanych z utrzymaniem osób starszych, niepełnosprawnych i przewlekle chorych przebywających w domach pomocy społecznej poza terenem gminy, z której pochodzą.
3. Zapobieganie izolacji społecznej, która prowadzi do negatywnych skutków.
4. Zapewnienie stałej opieki osobom tego wymagającym.
5. Podniesienie statusu rodzinnego i społecznego oraz roli człowieka starego, a w konsekwencji podwyższenie wartości końcowego okresu życia człowieka, przy łagodnej i stopniowej rezygnacji bądź ograniczaniu ról społecznych ludzi starzejących się i starych.

OBSZAR 5. Doskonalenie zawodowe kadr jednostek pomocy społecznej.

Uzasadnienie:

Obecnie występuje duże zapotrzebowanie na podnoszenie kwalifikacji i doskonalenie umiejętności w zakresie realizacji zadań z zakresu pomocy społecznej. Właściwe przygotowanie kadr umożliwi podejmowanie działań, które coraz wszechstronniej będą wspierały prawidłowy rozwój dziecka i rodziny oraz innych grup społecznych w środowisku lokalnym oraz organizowały wszechstronną pomoc w sytuacjach kryzysowych.

Cele do realizacji:

1. Podniesienie jakości świadczonych usług na polu pomocy społecznej.
2. Podnoszenie oraz doskonalenie umiejętności kadr jednostek pomocy społecznej i innych współpracujących z nimi podmiotów w zakresie:
 - specjalistycznego poradnictwa,
 - rodzinnych form opieki zastępczej,
 - środowiskowych form pomocy.
3. Nawiązanie bądź zacieśnienie współpracy lokalnych podmiotów działających w zakresie pomocy społecznej oraz integracja działań.

Metody realizacji:

1. Organizacja szkoleń, konferencji, spotkań organizacyjnych i szkoleniowych.

Efekty działań:

1. Poprawa standardu świadczonych usług.
2. Stworzenie lokalnego zintegrowanego systemu pomocy społecznej na rzecz wspierania grup społecznych oraz tworzenia lokalnych programów pomocowych.
3. Udzielanie wyspecjalizowanej pomocy.

Rozdział IV. Analiza mocnych i słabych stron rzutujących na szanse i zagrożenia w rozwiązywaniu zidentyfikowanych problemów społecznych powiatu krapkowickiego

Bezrobocie

Mocne strony	Słabe strony
<ol style="list-style-type: none"> 1. Atuty położenia i komunikacji wpływające pozytywnie na warunki inwestowania i rozwoju gospodarczego powiatu 2. Odpowiednie przygotowanie merytoryczne na pozyskanie inwestorów i środków unijnych 3. Funkcjonowanie na terenie powiatu dużych i małych zakładów przemysłowych 4. Stosunkowo duża liczba osób dysponujących kapitałem wypracowanym za granicą 5. Stosunkowo niska stopa bezrobocia 6. Dobrze rozwinięta sieć przedszkoli, świetlic szkolnych i środowiskowych oferujących nadzór i opiekę dzieciom 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Stała lub okresowa emigracja ekonomiczna mieszkańców powiatu 2. przyrost grup szczególnego ryzyka na skutek systematycznego ubożenia 3. Niski poziom płacy 4. Niskie kwalifikacje zawodowe części społeczeństwa.
Szanse	Zagrożenia
<ol style="list-style-type: none"> 1. Możliwość wsparcia środkami unijnymi wszelkich działań mających na celu zmniejszenie skali bezrobocia 2. Stopniowy wzrost gospodarczy 3. Rozwój sektora usługowego 4. Powstające na terenie powiatu nowe podmioty gospodarcze 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Brak skutecznej polityki społecznej w zakresie systemowych rozwiązań i projektów dotyczących problemów bezrobocia 2. Odpływ młodych, dobrze wykształconych kadr na obce rynki pracy 3. Utrzymująca się niekorzystna struktura bezrobocia 4. Uboga oferta w zakresie przekwalifikowania w zawodach

	poszukiwanych w regionie 5. Nielegalne zatrudnianie pracowników
--	--

Uzależnienia

Mocne strony	Słabe strony
<ol style="list-style-type: none"> 1. Dobrze rozwinięta baza pomocowa dla osób uzależnionych 2. Prawidłowa współpraca pomiędzy instytucjami i organizacjami pomocowymi dla osób uzależnionych 3. Prawidłowa profilaktyka w środowisku dzieci i młodzieży 4. Rozwój ruchu samopomocowego 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Mała świadomość zagrożenia i istoty problemu uzależnienia w środowisku 2. Trudności i brak pozytywnych efektów w terapii osób głęboko uzależnionych 3. Mała skuteczność realizacji przymusowej terapii odwykowej 4. Obecność i łatwy dostęp do narkotyków w środowiskach młodzieżowych
Szanse	Zagrożenia
1. Uzyskanie przez pomoc społeczną ustawowych instrumentów skutecznej współpracy z osobami uzależnionymi	<ol style="list-style-type: none"> 1. Mała ilość placówek leczenia stacjonarnego osób uzależnionych (alkohol, narkotyki) 2. Popularyzowanie atrakcyjnych dla nastolatków subkultur ściśle związanych z narkotykami 3. Popularyzowanie przyzwolenia dla miękkich narkotyków

Opieka nad dzieckiem i rodziną

Mocne strony	Słabe strony
<ol style="list-style-type: none"> 1. Dobra współpraca poszczególnych jednostek samorządu terytorialnego 2. Wykwalifikowana kadra pomocy społecznej 3. Duża liczba instytucji i organizacji działających w obszarach polityki społecznej, wspierających społeczność lokalną 4. Funkcjonowanie Ośrodka Interwencji Kryzysowej (hostel) 5. Funkcjonowanie Punktu Doradztwa Rodzinnego „Nadzieja” 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Brak w Ośrodku Interwencji Kryzysowej punktu poradnictwa prawnego i psychologicznego 2. Zubożenie społeczeństwa 3. Brak mieszkań socjalnych i niskoczynszowych 4. Wzrost liczby osób korzystających z pomocy społecznej
Szanse	Zagrożenia
<ol style="list-style-type: none"> 1. Możliwość korzystania ze środków EFS 2. Rozwój Internetu i innych form edukacji i komunikacji 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Brak poczucia bezpieczeństwa socjalnego 2. Brak stabilnej polityki rządu wspomagającej pomoc społeczną

3. Posiadanie opracowanej Strategii, zatwierdzonej przez organy samorządu terytorialnego, umożliwi sprawniejsze działania w zakresie rozwiązywania problemów społecznych	3. Ograniczanie środków finansowych budżetu 4. Nieskuteczność prawa wobec narastającej przestępczości oraz w egzekwowaniu wyroków (nie realizowane eksmisje, nieściągalność alimentów)
--	---

Niepełnosprawność

Mocne strony	Słabe strony
<ol style="list-style-type: none"> 1. Duża liczba instytucji działających na rzecz osób niepełnosprawnych 2. Zacieśniająca się współpraca samorządu lokalnego z organizacjami pozarządowymi 3. Funkcjonujący zakład opiekuńczo – leczniczy dla osób przewlekle somatycznie chorych 4. Funkcjonujący dom pomocy społecznej dla osób w podeszłym wieku 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Niewystarczająca liczba instytucji działających na rzecz osób z zaburzeniami psychicznymi 2. Trudno dostępna oferta rehabilitacyjna 3. Brak mieszkań chronionych dla osób z zaburzeniami psychicznymi 4. Brak miejsc pracy dla osób niepełnosprawnych
Szanse	Zagrożenia
<ol style="list-style-type: none"> 1. Integracja z Unią Europejską 2. Możliwość korzystania ze środków EFS 3. Pozbawienie barier architektonicznych części budynków użyteczności publicznej 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ograniczone środki finansowe przeznaczone na dotacje pomocowe osób niepełnosprawnych: ograniczona ilość miejsc w warsztatach terapii zajęciowej i w środowiskowym domu samopomocy 2. Niski poziom świadczeń rentowych i zasiłków rehabilitacyjnych 3. Trudno dostępna oferta rehabilitacji psychiatrycznej

Zakończenie

Powiatowa Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych Powiatu Krapkowickiego opracowana została na lata 2006-2015. Określa ona kondycję bieżącą i potencjał rozwojowy obszaru pomocy społecznej oraz ma możliwość prognozowania rozwoju w oparciu o wykorzystanie szans i zagrożeń. Wizja powiatu, która uznana jest również za jego strategię reklamuje się hasłem:

„Stworzenie kompleksowego systemu wsparcia rodziny zapewniającego wysoką jakość życia mieszkańcom powiatu krapkowickiego”

Cele strategiczne powiatu wynikają z wizji strategii, będące jej rozwinięciem.

Cele te wyznaczają kierunek działania podmiotów życia społecznego. Są to cele długookresowe, określające, co można poprawić, aby zwiększyć przyszłe możliwości w dłuższym horyzoncie czasowym.

Do najważniejszych celów strategicznych Powiatowej Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych Powiatu Krapkowickiego należą:

1. Zapewnienie osobom niepełnosprawnym godnego życia od urodzenia do wieku starszego.
2. Podnoszenie jakości życia rodziny i jej bezpieczeństwa socjalnego.
3. Zapewnienie opieki i wychowania dzieciom całkowicie lub częściowo pozbawionym opieki rodziców

Dynamika i skala zmian zachodzących w dzisiejszym społeczeństwie sprawia, iż sprostanie wymogom dalszego prawidłowego funkcjonowania rodziny wiąże się z koniecznością strategicznego podejścia do jej rozwoju.

Opracowanie Powiatowej Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych Powiatu Krapkowickiego zostało narzucone określonymi aktami prawnymi.

W Strategii ujęte zostały ogólne programy działań zmierzające do rozwiązania problemów społecznych w określonej dziedzinie. Kolejne, bardziej szczegółowe będą opracowywane w miarę potrzeb. Wyznacza ona kierunki działań, jakie należy podjąć zarówno w sferze oddziaływania na społeczeństwo, rodziny i jednostki, jak i w sferze reformowania sposobów funkcjonowania instytucji, tak by nie konkurowały one ze społeczeństwem.

Strategia, jako dokument musi być poddawana okresowej weryfikacji i niezbędnym modyfikacjom. Powinna więc pozostać dokumentem otwartym. Oznacza to, że nie jest to dokument dany raz na zawsze, a wręcz wymagane jest jej uaktualnianie i adaptowanie do zmian zachodzących w otoczeniu.